

Club del subscriptor
EL PUNT AVUI+
LLOVERAS I DELLA CLARA
100032 0143431000

www.clubdelsubscriptor.cat
972 18 64 45

De dilluns a dijous,
de 8 del matí a 3 de la tarda,
i divendres
de 8 del matí a 2 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

dinosfera

DINOSFERA

C. de les Escoles, s/n
Coll de Nargó
(Alt Urgell)

Preu de
l'entrada: 3,50 euros

**Cal presentar
la targeta
directament
a la taquilla**

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

**MUSEU DE LA
CIÈNCIA I DE
LA TÈCNICA
DE CATALUNYA**

Rambla d'Ègara, 270
Terrassa

Preu de l'entrada:
4,50 euros

**Cal descarregar el val del
nostre web i presentar-lo
juntament amb la targeta
de subscriptor**

**OFERTA 2x1
LIMITADA**

**MUSEU DE LA
CONCA DELLA**

**MUSEU DE LA
CONCA
DELLÀ**

C/ del Museu, 4
Isonà
(Pallars Jussà)

Preu de
l'entrada: 3,50 euros

**Cal presentar
la targeta
directament
a la taquilla**

IL TROVATORE
Verdi
Arena di Verona (Verona) – Òpera

Ocine Girona,
Platja d'Aro i Blanes,
dijous 21 de novembre,
a 1/4 de 9 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 12 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**LA LLUNA
D'EN JOAN**
Cia. Teatre Nu

L'Ateneu de Celrà,
diumenge 24 de novembre,
a les 6 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 9 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

GISELLE
Dada Masilo - The Dance Factory
Temporada Alta

Auditori de Girona,
divendres 6 de desembre,
a 2/4 de 9 del vespre

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 28 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

**CAMINS
PARAL·LELS**
Bach-Händel 1685
Orquestra Barroca Catalana

Església de Sant Felip Neri
de Barcelona,
diumenge 17 de novembre,
a les 7 de la tarda

**OFERTA 2x1
LIMITADA**
Preu de l'entrada: 18 euros

Per a reserves, cal trucar al 972 18 64 45

La televisió

La nostra graella

EL PUNT AVUI+
TELEVISIÓ

16.00 PROTAGONISTES

Conversa amb Pilar Romera

El Punt Avui Televisió recupera la conversa entre l'escriptora ebreca Pilar Romera i el periodista Lluís Llorca. Romera presenta la seva darrera novel·la, *Els impostors*, una obra amb diverses relacions a tres bandes ambientada a la Barcelona del 1949, en la foscor del franquisme.

09.30 Notícies locals.

10.00 Ben trobats. Magazín amb Clara Tena. Després de més d'un segle d'activitat, el celler Gelida del Barri de Sants ha rebut el premi Vinari a la trajectòria. En parlem amb el seu actual propietari, Toni Falgueras. En la part gastronòmica, el xef executiu del grup Lancaster, Sergi Còcera, ens presentarà una atractiva proposta

12.00 Notícies locals.

13.00 Ben trobats. Amb Clara Tena. Reemissió.

15.00 Notícies locals.

16.00 Protagonistes. Pilar Romera. Reemissió.

16.30 Notícies locals.

17.30 ... I BONA LLETRA

Entrevista a Pep Palau

Aquesta setmana parlem amb Marta G. Rivera, investigadora del canvi climàtic, i Pep Palau, director del Fòrum Gastronòmic, que celebra 20 anys. També analitzarem la sentència de "la manada" de Manresa amb l'advocada Judit Pou.

18.30 Notícies locals.

19.00 Connecti.cat. Avui ens acostem a l'ONG Acció contra la Fam i al projecte solidari Restaurants per la Fam, que aquest any celebra el seu desè aniversari amb la guia dels bons restaurants. També veurem com afectarà el tancament de l'empresa càrnia Sada, a Lleida.

20.00 Notícies locals.

21.00 Connecti.cat. Reemissió.

22.00 Notícies locals.

22.30 Notícies locals. Inclou *L'informatiu Anoia, L'informatiu Tarragona, L'informatiu Tortosa, L'informatiu Barcelona i L'informatiu Maresme.*

La graella

TV3

06.00 **Notícies 3/24.**

06.30 **TN matí.**

08.25 **Els matins.**

Lídia Heredia entrevista el president del Parlament, Roger Torrent, després que el Constitucional hagi suspès la moció sobre l'autodeterminació quan la cambra catalana l'aprovava, després de les eleccions del 10N i després de l'acord Sánchez-Iglesias.

11.50 **Planta baixa.**

13.55 **Telenotícies comarques.**

14.30 **Telenotícies migdia.**

15.40 **Cuines.** Coliflor rostida.

15.55 **Com si fos ahir.**

L'Andreu torna molt agraït amb la Pili i decidit que l'acompanyi a Madrid i que comparteixi l'estada a l'hospital amb ell. A més, aconsella al Vicenç que torni les trucades a la Irene, cosa que no fa.

16.30 **Tot es mou.**

20.15 **Està passant.**

21.00 **Telenotícies vespre.**

21.55 **Alguna pregunta més?**

Joel Díaz visita els acampats de la plaça Universitat. A més, es viu tota la intensitat de la nit del 10 de novembre amb els reporters Joel Díaz a Barcelona i Ismael Suárez a Madrid. D'altra banda, s'analitzen amb el rigor habitual la dimissió d'Albert Rivera i l'ascens de Vox, i s'informa de l'actualitat més absurda amb El Mundo Today.

22.35 **Joc de cartes.**

El programa d'avui es trasllada a l'Urgell, per trobar el millor restaurant de la comarca. Marc Ribas descobreix que aquest lloc és la porta de ponent, una terra plena d'història i amb una tradició culinària que és l'enveja de tot Catalunya.

00.00 **Joc de cartes.**

El programa visita la comarca de La Noguera per trobar el millor restaurant del producte estrella de la zona: els caragols. Marc Ribas coneix l'Anna de Cal Farré, un restaurant familiar amb cuina de tota la vida i on els caragols són els protagonistes de la casa.

01.20 **Més 324.** Amb Xavier Graset.

02.50 **Ritmes a l'estudi.**

SUPER 3 / 33

11.16 **Les noves aventures de Geronimo Stilton.**

11.39 **Yakari.**

12.02 **En Grizzly i els lèmmings.**

13.03 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

14.08 **Les Sisters.**

14.55 **La màgica Do-Re-Mi.**

15.41 **Comtem amb la Paula.**

16.13 **Les tres bessones.**

17.04 **El Mic i els seus amics.**

17.30 **Oddbods.**

17.46 **Els bons ossos bruns: Un bosc de bojós.**

18.23 **Els germans Kratt.**

19.30 **Info K.**

19.45 **Robin Hood, el trapella de Sherwood.**

20.20 **Prodigiosa: Les aventures de Ladybug i Gat Noir.**

21.24 **En Grizzly i els lèmmings**

21.55 **El gran dictat.**

22.10 **Quèquicom.** L'alcohol, una molècula perillosa. L'alcohol etílic és una molècula molt petita, molt simple: dos carbonis, cinc hidrògens i un terminal OH molt característic dels alcohols. Per això es parla d'intoxicació etílica o de coma etílic. Però no cal arribar a aquests extrems per preguntar-se si l'alcohol és bo o és dolent.

22.40 **El Brasil, una història natural.**

L'aiguamoll del Pantanal cada any es transforma segons si hi ha sequera o han arribat les pluges; és un dels hàbitats de la Terra que pateixen un canvi més dràstic.

23.35 **Taurons a l'atac.**

El Punt Avui no es fa responsable dels productes i serveis de tercers, responsabilitat que assumeixen íntegrament les empreses col·laboradores

Atenció al client **972 18 64 80** i també a atencioclient@elpuntavui.cat

801175-1217597L

www.elpuntavui.tv

Sánchez saluda Iglesias després de signar l'acord ■ EFE

Sánchez i Iglesias enfilen, ara sí, un govern de coalició

El líder del PSOE entoma el resultat i tanca un acord amb Podem que encara no suma i que podria dependre dels independentistes

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

VALORACIÓ GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES · 13 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15179 - AVUI / Any XLI. Núm. 14049 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P10, 12, 16-19

La fiscalia ja investiga Roger Torrent i la mesa del Parlament

DRETS · El ple de la cambra aprova a corre-cuita una nova declaració a favor de l'exercici del dret a l'autodeterminació

CONTRA RELLOTGE · Ho fa just abans que el TC comuniqui la suspensió del tràmit del text impugnat pel govern espanyol

DELICTES · La fiscal general de l'Estat requereix a la fiscalia de Catalunya que cerqui possibles delictes penals

Més de 2.000 persones tallaven ahir a la nit, en els dos sentits de la marxa, l'AP-7 a l'altura de Salt ■ QUIM PUIG

El Tsunami és desallotjat a la Jonquera i s'expandeix pel país

Junqueras obre una via en la defensa dels eurodiputats

L'advocat general del TJUE qüestiona que calgui acatar la Constitució per tenir l'escó

L'ESPORTIU

Operació Vohol Secretaria general de l'Esport

La Guàrdia Civil deté Gerard Figueras

LA MILLOR JUBILACIÓ

- Feu un vitalici i viviu a casa vostra com sempre
- Cancel·leu els deutes i viviu una jubilació més tranquil·la

Tel. 972 941 697

RENDES VITALICIES
VITALICUSC/ Riu Güell, 58 (Edifici CINC)
17001 Girona
Info@rentasvitalicus.com

188025-181024L

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Tian Riba

Bannon i Gramsci

Quan a Margaret Thatcher se li preguntava quina era la seva millor herència, la històrica líder del Partit Conservador responia que era Tony Blair. Un primer ministre laborista? Sí. Un primer ministre laborista que, influït pel sociòleg Anthony Giddens, va fer cèlebre la tercera via matant la socialdemocràcia. "Vam triomfar el dia que els laboristes van aplicar les nostres polítiques", deia la Dama de Ferro. A Catalunya, abans de ser president i abans de ser enviat a la paperera de la història per la CUP, qui ho va voler aplicar va ser, curiosament, Artur Mas, en el seu cas per donar una pàtina socialdemòcrata al triomf liberal dins del seu partit. Sigui com sigui, Thatcher va guanyar la batalla de les idees, la de l'hegemonia cultural de què parlaven Ernesto Laclau i Antonio Gramsci –i que tan bé coneix Steve Bannon–, i la caiguda del Mur de Berlín, ara fa trenta anys, va fer la resta. Doncs bé, si l'èxit de Thatcher

Arriba la gran batalla cultural entre Vox i el 15-M i Sánchez tindrà la clau hispànica

va ser Blair, es pot dir que l'èxit d'Albert Rivera, mal que li pesi, és Santiago Abascal. Tant ha semblat la llavor de l'odi el fins dilluns líder únic de Ciutadans, que més de tres milions d'electors han vist en Vox la solució. Rivera ha estat cruel amb molts polítics i ha actuat amb tanta supèrbia que molts han aprofitat per tenir una resposta venjativa. No cal. Només afegir que el que li ha faltat a la vida política és aquell esclau que anava darrere dels victoriosos generals romans xiuxiuejant "memento mori". L'adeu de Rivera és una bona notícia per a la convivència. Però, tornant a Laclau i Gramsci, ara s'obre una guerra cultural que serà decisiva entre l'esmena a la totalitat de Vox i els hereus del 15-M. Una guerra cultural que és europea i mundial, amb el liberalisme maldant per resistir. A Espanya no hi ha liberals, però en la particularitat hispana Pedro Sánchez haurà de decidir si vol ser el millor llegat de José María Aznar o mirar al Congrés i veure 16 realitats, entre les quals, una que sense encara majoria absoluta té l'hegemonia cultural a Catalunya.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Acord de govern

L'abraçada entre Pedro Sánchez i Pablo Iglesias d'ahir després de signar un pacte de govern demostra més encara la inconveniència de les eleccions que han precipitat en vint-i-quatre hores una entesa que ells mateixos no van fer possible en sis mesos. N'hi ha per censurar-los, enganyar-los a passeig i dir-los de tot, però com que hi hagi govern, aquest govern, és en principi positiu, refrenarem la indignació. O l'ajornarem fins a veure els resultats de l'abraçada i del paper rubricat. Pedro Sánchez havia dit uns mesos enrere que no podria dormir tenint membres d'Unides Podem al Consell de Ministres. Es veu que li feia por llevar-se un matí i trobar-se que li havien fet la revolució social o convocat un referèndum a Catalunya. Ara tindrà el mateix Pablo Iglesias, que llavors havia renunciat a ser ell ministre per facilitar el pacte, assegut a la seva dreta, que és el lloc reservat al vicepresident. O potser és a l'esquerra, no domino el protocol. Un vicepresident substitueix el president quan està absent. Podrà Pedro Sánchez dormir, viatjar o fer vacances

“Observarem com se'l prenen, els partits independentistes

tranquil? A veure què diu el paper. A veure els somnífers que Iglesias ha administrat al president. Qui diu somnífers diu renúncies. Però bé, siguem positius: millor aquest que un altre.

A la cerimònia de la signatura i l'abraçada s'hi va veure Jaume Asens, l'home de Pablo Iglesias a Catalunya. Em vaig tranquil·litzar una mica. Asens, sense ser independentista, si més no declarat, advoca des del començament pel diàleg entre el govern de l'Estat i l'independentisme per mirar de solucionar o encarrilar el "conflicte català". Aquest diàleg, figura en el paper? Ho va poder comprovar

Asens mirant-lo de reüll? Alguna cosa en diu. Ambigua, de manera rara i donant peixet a les tesis dures del PSOE, però alguna cosa en diu. El positivisme per damunt de tot. Ja hem rebut prou i sostinguts disgustos. Abracem l'esperança. O forcem-la.

El "diàleg" també el sol·licita amb insistència l'independentisme. Junqueras va dir durant el judici que ell i el seu partit es trobaven asseguts permanentment en una "taula de diàleg" a l'altre cantó de la qual no hi havia ningú. Gabriel Rufián, el portaveu del seu partit al Congrés, ha dit durant la campanya que "amb aquest Pedro Sánchez" no hi ha res a parlar. El Pedro Sánchez macerat per Pablo Iglesias, li resulta més raonable? El pacte d'ahir entre els dos personatges necessita altres suports parlamentaris i absències per fer-se efectiu. Què farà ERC? Què, Junts per Catalunya? Laura Borràs, líder d'aquesta formació, suggeria que l'independentisme tingués unitat d'acció, al Congrés... Hi haurà coincidència? La "política" que reclamàvem dona petits senyals de vida. Observem-ne l'evolució.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/fj2217>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Crispetes

Crispetes, que diria Gonzalo Boye. Crispetes davant aquest anunci d'un govern de coalició entre el PSOE i Podem. Crispetes perquè no és clar encara com arribarà a bon port (qui els donarà suport en una sessió d'investidura), i crispetes perquè és espectacular com Pedro Sánchez ha passat de no poder dormir si hi havia un acord com aquest ("amb membres de Podem al govern no podria dormir a la nit" [19/09/2019]) a dir que està il·lusionat d'haver signat el preacord ("el projecte polític és tan il·lusionant que supera qualsevol desacord que hàgim pogut tenir en el passat", deia ahir). Tantes voltes, Pedro, per arribar on érem? Crispetes. Crispetes perquè el document d'ahir preveu el compromís de "garantir la convivència a Catalunya" i "la normalització" de la vida política. Com? Sense despenjar el telèfon a Torra? Fent un pacte que excloqui els independentistes, com ha

“Curiós, com Sánchez ha passat de no poder dormir amb un acord amb Podem a anunciar-lo amb bombo i platerets

dit el president en funcions fins ara? Crispetes perquè haurem de veure què passa d'aquí a quatre dies, quan l'Audiència Nacional jutgi Trapero, quan el TSJC jutgi la mesa del Parlament, quan el 13 (quin número tan curiós, penso sempre) tanqui l'allau de processaments i, és clar, quan dilluns vinent el president de la Generalitat

s'assegui al banc dels acusats. Crispetes perquè serà espectacular veure com Sánchez fa allò del *donde dije digo, digo Diego*, i crispetes perquè veurem què passa amb Podem i el seu dret a decidir (es manté, Pablo, allò de "nos comprometemos a toda la lealtad al PSOE" i les línies vermelles de l'11 de juliol passat?). Què passa, Pedro, amb la teva promesa electoral de dur Puigdemont davant la justícia espanyola? Com es garanteix "la convivència a Catalunya" (l'expressió és vostra, perquè a mi em sembla que ja n'hi ha, de convivència, però ja ens entenem) sense asseure's a parlar del que s'ha de parlar? Me n'alegro jo (encara que no els ho pugui semblar) que uns i altres facin allò que ja havien d'haver fet fa set mesos. Però no m'estalvia les crispetes. També, és clar, quan senti quines seran les properes declaracions d'Iceta quan Sánchez li truqui.

De reüll

Emma Ansola

Tercer assaig

Tot semblava indicar, vista la campanya electoral que havien realitzat Pedro Sánchez i Pablo Casado, un cap a la dreta i l'altre cap al centre, que tots dos dirigents treballaven en la mateixa direcció i el pacte entre el PSOE i el PP estava pràcticament embastat. Ahir, però, davant la sorpresa de molts, Sánchez s'acostava a l'escena, amb qui signava a corre-cuita un acord de govern. La signatura desbrossava ràpidament l'escena; els resultats obtinguts per Vox havien encès totes les alarmes i un pacte amb el PP es dibuixa, el matí del dia

Sánchez està obligat a explorar l'únic camí que té junt amb Podem

11, com a impossible. La raó, els mals resultats de Ciutadans que transformaven el carril de la dreta en una gran autopista exclusiva per a Vox fins al punt que Abascal es podia convertir en cap de l'oposició. El PP, al minut u de conèixer els resultats, ja havia anunciat el seu no a la investidura i a Sánchez només

se li presentava una possibilitat de retornar a La Moncloa; trucar a Podem, amb qui ja havia fet feina en el primer assaig per construir una coalició. El "trifachito" no suma de cap de les maneres ni té prou amics a qui demanar suports. La construcció d'una majoria a càrrec del PSOE i Podem és l'única alternativa de Sánchez per començar a construir la coalició, però necessitaran alguna cosa més que el document signat avui. Han començat millor que els dies posteriors al 28-A, però veurem si, sense mirar a la perifèria, Espanya pot ser governable o es tracta simplement d'un nou assaig. ■

Les cares de la notícia

ADVOCAT GENERAL DE LA UE

Maciej Szpunar

Esmena a Marchena

L'advocat general del Tribunal de Justícia de la Unió Europea considera que Oriol Junqueras ha de ser reconegut eurodiputat des de la proclamació dels resultats electorals i, per tant, gaudeix de la immunitat. L'esmena a les decisions de Marchena és clara però falta la decisió del tribunal.

COORDINADORA DEL COMITÈ UNICEF CATALUNYA

Quima Oliver

La denúncia de l'Unicef

L'Unicef compleix 30 anys vetllant pel compliment de la convenció de l'ONU sobre els drets de l'infant. En aquest sentit el darrer informe de l'Unicef Catalunya alertava d'un nou creixement de la pobresa infantil el 2018, situant-se en el 28,6%, molt lluny dels objectius fixats a l'Agenda 2030.

PERIODISTA I NARRADOR

Jordi Nopca

El salt a la novel·la

El periodista i narrador de contes fa un pas endavant en la seva trajectòria literària amb *La teva ombra*, la novel·la que li ha valgut el primer premi Proa, amb què el grup 62 –i Planeta– intenta compensar la pèrdua del premi Sant Jordi, que Òmnium va desviar cap a un altre segell.

EDITORIAL

Europa ja dubta del Suprem

■ L'informe de l'advocat general de la Unió Europea que dona la raó a Oriol Junqueras en la qüestió prejudicial presentada pel Tribunal Suprem sobre la seva immunitat i condició d'eurodiputat torna a posar en quarantena la imparcialitat i el rigor de la justícia espanyola en allò que afecta el procés sobiranista català. El citat informe, que no és vinculant però que quasi sempre és confirmat pel Tribunal de Justícia de la UE (TJUE), afirma que els eurodiputats ho són pels vots dels ciutadans i des de la proclamació de resultats, sense dependre de cap tràmit formal posterior, i això desacredita la decisió de la Junta Electoral d'excloure de la llista d'eurodiputats Junqueras, Puigdemont i Comín, i també la decisió del jutge Marchena d'impedir al president d'ERC prendre possessió de l'acta d'eurodiputat en la sessió inaugural a Estrasburg el 2 de juliol passat i gaudir de la immunitat des d'aquell mateix dia.

Si el TJUE confirma aquest criteri, no només aixecarà acta pública de les irregularitats comeses pels jutges del Suprem espanyol i de la impunitat amb què han violat els drets polítics dels tres eurodiputats independentistes i dels quasi dos milions de ciutadans que els van votar, sinó que visualitzarà altre cop la distància abismal que separa la justícia europea de la justícia espanyola en termes de rigor, professionalitat i despolitització, tal com ja es va comprovar amb les euroordres. És aviat per saber si aquest nou cop judicial tindrà influència en la sentència de l'1-O o en la resolució de les euroordres pendents; el que és segur és que posa el més alt tribunal espanyol davant del mirall europeu amb la necessitat de decidir si la justícia a Espanya actua dins els estàndards de l'Europa democràtica o dels d'un estat totalitari.

Tal dia
com
avui fa...

1 any Marchena
El PP i el PSOE col·loquen el conservador Manuel Marchena al capdavant del Consell General del Poder Judicial en substitució de Lesmes.

10 anys Fusió d'altura
Els consells d'administració d'Iberia i de British Airways (BA) aproven el protocol de fusió de les dues línies aèries.

20 anys Acord CiU-ERC
El líder de CiU, Jordi Pujol, deixa de banda les reunions amb ERC per facilitar un acord amb el PP que li permeti de superar la investidura.

Full de ruta

Carina Filella

'Fuck' Vox

Dues paraules en boca de segons qui poden fer més que tot un missal d'anàlisis, argumentacions, raonaments i al·legats diversos. És el cas de "Fuck Vox" (a la merda Vox, o que fotin Vox), que la cantant Rosalia va publicar en una lacònica piulada al seu compte de Twitter poques hores després que coneguéssim els resultats de les eleccions espanyoles, a les quals el partit de l'extrema dreta al Congrés, liderat per un Santiago Abascal que té el pap ple de discursos feixistes, masclistes, racistes i homòfobs, ha passat de 24 a 52 diputats. Ahir al matí, quan feia 14 hores de la piulada valenta, al missatge de la cantant de Sant Esteve Sesrovires li havien fet més de 65.500 retuits i tenia més de 198.000 m'agrada i 11.000 comentaris. Fuck Vox, dues paraules que en boca d'una jove que té dos premis Grammy i que en poc temps ha recollit un èxit planetari, han fet més per denunciar aquest partit ultradretà que cinc-centes tesis políti-

'Fuck' Vox són dues paraules que, en boca d'una jove cantant que en poc temps ha recollit un èxit planetari, han fet més que ningú per denunciar el partit ultradretà

ques, que mil missatges d'altres cantants que tanquen la boca per por de no perdre la venda d'un sol disc, o de cinquanta mil comentaris de tertulians (si us conviden a fer de tertulià, llegiu el llibre que el filòsof alemany Schopenhauer va escriure el 1864, *Dialèctica erística o l'Art de tenir raó*, que apunta 38 estratagemes per guanyar en una discussió i que són ben vigents avui). Conscients de la seva repercussió, els d'Abascal no van tardar gaire a respondre. I ho van fer adaptant una frase atribuïda a un dels fundadors de la Falange, Ramiro Ledesma Ramos, que diu que "només els rics es poden permetre el luxe de no tenir pàtria". Vox va vestir la piulada amb una imatge de Rosalia en un avió i dient-li: "Només els milionaris, amb avions privats com tu, es poden permetre el luxe de no tenir pàtria." Aquest és el nivell. I un apunt: als titulars sobre Rosalia dels mitjans espanyolistes només hi apareix la paraula *catalana* quan parla de política. Nosaltres sabem que també ho és quan recull premis.

Tribuna

Montse Barderi. Escriptora

Els homes i els dies

Fa anys que publico llibres "de dones", i els anomeno així perquè així és com em feien sentir quan feia la difusió d'un llibre. Es trucava a un mitjà i el redactor de torn deia: "tema dones el porta la Maria, la Pepi o la Gertrudis". Les dones enteníem les dones. Cosa que està molt bé i espero que sempre sigui així. Ara, però, he estat testimoni directe d'un canvi viscut en pell pròpia i indubtable. He publicat un llibre on apareixen les relacions no gens igualitàries en un passat recent entre dones i homes. I m'han aparegut pel camí, per parlar-ne, oh! sorpresa!, molts homes: l'Eduard, Bernat, Gerard, Jofre, Manolo, Lluís, Víctor... i molts altres. Homes que han pogut treure's de sobre la marca de gènere, que han baixat del seu cavall de privilegis, que són capaços d'abraçar-te i agafar-te la mà sense ser cap mena d'amenaça o temptació sexual, homes capaços de plorar, d'emocionar-se, d'explicar que entenen el que era ser una dona ara i abans, que el moviment Me Too els ha ajudat a obrir els ulls. Homes amb qui compartir emocions, homes que

poden ser companys, amics, confidents. Homes amorosos, tendres, divertits, que volen compartir el protagonisme, capaços de parlar abans i després d'haver escoltat. Capaços de parlar abans i després de ser escoltats. És a dir, homes sense necessitat d'adoptar un paper tradicionalment atribuït als homes. Homes atents, delicats, sensibles, homes que a mi em semblen molt més atractius i divertits, molt més sofisticats i interessants. Homes que no han de fer un ús privilegiat de la paraula, que no donen consells si no els els demanes, que no et fan de pare però que et poden fer de germà, homes molt més forts perquè poden ser febles. Homes, directament, adorables.

PER MI ÉS FANTÀSTIC sentir que vull dir-li a un home el que he pogut dir tantes vegades a una dona, allò que va dir Montaigne al seu gran amic La Boétie: "érem amics perquè ell era ell i jo era jo". Paral·lelament, també, hi ha dones que no els cal ser fidel a cap marca de gènere. I, malauradament, han adoptat els pitjors rols d'un masele: no callen ni deixen par-

lar, sentencien, estan encantadíssimes d'haver-se conegut, tenen una arrogància infinita, parlen de cada triomf personal com si fos únic i incomparable, perdonen la vida a tothom a cada moment, i són tan feixugues com ha pogut ser, i encara pot ser, l'home que no s'ho ha treballat una mica. I poden ser així presumint fins i tot de feministes.

CREC QUE PODEM FELICITAR tots els sexes, a poc a poc ens despullem de com ha de ser un home de veritat, de com és una dona-dona, i que el sexe amb el qual hem nascut no ens hagi de marcar cap comportament, no ens obligui a res, que puguem ser cadascú com ens doni la real gana. Si seguim així ho aconseguirem, com a mínim en alguns espais i moments d'aquest món encara tan poc igualitari. Somio un dia en què només quedi la qualitat humana de cadascú i ens puguem veure i abraçar de veritat. Fina Birulés va definir les dones "com a tot allò que vulgui ser una dona durant tota la història", alguns homes trien ser d'altres maneres, i cal reconèixer-ho i donar-los les gràcies.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Pedrito Pinotxo

■ Mentre has estat al govern, de manera provisional, has realitzat els papers de l'auca de manera egoista: de festejar amb els independentistes, a fer-ho amb l'extrema dreta no nazi. Tu, i els teus vassalls, busqueu sigui com sigui el poder. Per què deu ser que els populistes espanyolistes s'apunten a fer política sense tenir ni remota idea de la noble tasca de servir la ciutadania? A tota! Sembles el paradigma narcisista, del qui no cal que es miri al mirall perquè les dones –i altres– que tens al partit no parren de dir-te: "Que guapo que ets. No hi ha ningú com tu. Que bé que ho fas. El millor!" I els respons que ja ho saps i que el secret es troba a servir *Ñ, una, grande y libre*. D'aquí es dedueix els funerals d'estat al dictador criminal. T'has fet un llifting neofranquista, pagant la guardiola dels catalans. Ets un hipòcrita, i no és un

insult, és la definició de l'actuació enfront els ferits del 14-O. Preocupar-te només pels afectats que van treure ulls i testicles. I la ciutadania hospitalitzada? Que els bombin, oi? Ñ està per sobre de les víctimes no unionistes. Per això dius que la fiscalia depèn del *gobierno*. I tu i el partit de dreta moderada a qui us deueu? Al capitalisme agressiu? Aspires a ser com Felipe González i tenir bones portes giratòries!

Quina cara t'ha quedat amb el resultat! Què faràs? Una col·locació amb els desitjats *compis* de la dreta? Tornaràs a fer eleccions? O pactaràs, ara sí, amb l'esquerra?

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

Eleccions

■ Ara que ja tenim els resultats de les últimes eleccions i cada partit té el nombre d'escons corresponents, ara serà

quan ensenyaran les cartes de veritat. Ens tocarà de veure un cop més el desacord, a voltes absolut, entre el que han predicat durant la campanya i el que davant la realitat es veuran forçats a fer sense ja cap apunt de només la xerradissa electoralista. Mentrestant, he trobat a faltar una disculpa de l'anterior i encara president en funcions per haver malbaratat els diners de tots en aquestes noves eleccions, i amb el perill no pas irreal d'acabar anant a unes possibles terceres eleccions. Espero que aquesta vegada no cometi el mateix error; si més no pels diners.

EULÀLIA ISABEL RODRÍGUEZ
Torroella de Montgrí i l'Estartit (Baix Empordà)

Patriotisme

■ Es parla molt de les eleccions espanyoles del 10-N: a mi, particularment, m'atabala la ultradreta. Es veia a venir: hi ha centenars de milers d'elec-

tors que van on bufa el vent (no dic tots, dic molts). Potser coincideix amb a quin programa de teleporqueria són addictes, no ho sé. Es movien entre populismes de fireta (Cs o altres), però se'ns han fet desvergonyits.

Ara, amb himnes militars i crits de presó contra adversaris polítics, m'entristeixen. La seva essència –disfressada de gent d'ordre i de cristians– és senzilla: xenofòbia, catalanofòbia i menyspreu de la diversitat.

Comprovo que els sedueix el mot "patriotisme", una mica caspós. Quan llegeixo a la prestigiosa *Stanford Encyclopedia of Philosophy* que "les creences del patriota sobre els mèrits del seu país, la necessitat de pertànyer a un grup i tenir una narració (...), traspasa els límits d'un individu", em ve por. Em recorden el que va començar a Munic el 5/1/1919. Confio que els vents canviïn de direcció, a temps.

XAVIER SERRA BESALÚ
Girona

La frase del dia

“Hem estat mesos i mesos en el dia de la marmota i ara sembla ‘Fast & furious’”

Aitor Esteban, PORTAVEU DEL PNB AL CONGRÉS

Tribuna

Montserrat Nebrera. Professora de dret a la UIC

Frankenstein a Catalunya

Uns quants dies després de consumir-se les eleccions, amb la sang més freda i algunes dades suplementàries, ja podem dir que mai com ara des de la transició l'exercici de democràcia havia abocat els seus titulars a un abisme d'aquesta dimensió. El criticat bipartidisme tenia quelcom de tranquil per conegut, de previsible i harmònic. Ara, tot i que es diu sovint que el poble no s'equivoca, la història ens ha demostrat, com ja ha succeït més d'un cop en el passat d'aquest poble i d'altres, la fal·làcia de l'afirmació, excepte si som dels que creuen que sols arriba la llum després de la tenebra.

ÉS CERT QUE ELS TRES partits incapaçs d'arribar a acords, quan per l'aritmètica i la impossibilitat d'alternatives hi estaven cridats, han estat castigats per les urnes, però el més castigat, en proporció a la seva irresponsabilitat o per altres qüestions, ha estat Ciutadans. S'atribueix la desfeta del partit a la supèrbia de Rivera volent substituir el PP, però és en tot cas una supèrbia antiga, i també mala fe disfressada de centrisme, amb ideòlegs socialistes per a votants “peperos”, amb una ambivalència ideològica vestida de fre a l'independentisme que va ser capaç de seduir fins i tot votants conservadors de biaix catalanista.

TOTS ELLS HAN MARXAT, segurament per raons ben diverses. Més de mig milió dels vots perduts pel partit taronja han tornat al PP, que a la vegada ha vist com n'hi fugien força cap a Vox (els d'un perfil tan nacional com catòlic que ara han trobat el seu veritable aixopluc). També alguns centenars de milers de vots han anat de Ciutadans a Vox (són els que en el seu dia van marxar del PP per la mateixa raó que ara els reuneix a Vox), i en canvi, sols uns 300.000 han passat des de Ciutadans al PSOE, a despit dels Carreras o Nart, originaris de partits d'esquerres).

LA PREGUNTA ÉS si aquesta diàspora tan

heterogènia justifica l'autodefinició dels de Rivera com un partit de centre. Perquè a tot l'anterior s'hi ha d'afegir una altra dada: la major part dels votants de Ciutadans s'ha abstingut de votar. I de tots els territoris d'Espanya, aquell on pot quedar més clar perquè antics votants de Ciutadans s'han quedat a casa el passat dia 10 de novembre és Catalunya.

CATALUNYA ÉS, juntament amb el País Basc, tot i que per raons afortunadament diverses, la major anomalia espanyola en el comportament electoral, justificant així l'anomenat “fet diferencial”. Sempre ho ha estat, però ara encara ho és més, tant perquè no sols ho sigui en les eleccions autonòmiques, pensades per a la singularitat, sinó també en les generals. S'ha acabat el vot dual, es diu, i la demostració és que ERC (ERC i no Junts per Catalunya) ha estat el partit guanyador, ni que sigui perdent alguna ploma pel seu “gir estatista” des del 28 d'abril. Tampoc és menor el fet que l'independentisme

“Una cosa és no combregar amb l'independentisme i una altra ben diferent acceptar que per guanyar a Espanya s'hagi de fer el que el PP ha fet sempre: cops aquí per treure vots allà

més arrauxat, ja sigui el de mena (CUP) o bé el sobrevingut (JxCat), hagin vist incrementades les seves simpaties, fent així sospitar que el temps del seny encara es farà esperar.

PERÒ ALGUNA COSA MÉS ha passat a Catalunya, perquè tot i que el Cs que obtingué cinc diputats el 28 d'abril n'ha retingut sols dos, no són exclusivament els seus tres menys el que augmenten el PP (1) i Vox (2), que entre ells també han fet transvasament de vot. L'abstenció ha colpit també el partit de Rivera a Catalunya. Alguns ja havien marxat al PSC en les últimes eleccions, ajudant a la recuperació d'un partit que estava a l'UVI amb respiració assistida, tot i que en aquestes últimes també hi ha perdut uns quants adeptes. Els que ara no han anat a votar qui són? Si a Catalunya una part del votant taronja s'ha quedat a casa, potser és perquè ha descobert que no el podia representar. Que una cosa és no combregar amb l'independentisme i una altra ben diferent acceptar que per guanyar a Espanya s'hagi de fer el que el PP ha emprat des de sempre: cops aquí per treure vots allà, un allà que en algunes capitals de província, per efecte de la llei electoral, pot donar vots decisius. Perquè hi ha també un antic votant de Ciutadans, comptat en les anteriors enquestes com a provinent de Convergència, que molt més fàcilment ha hagut de quedar-se a casa en aquesta ocasió. En aquestes eleccions de trinxera i polarització, entre la nàusea de votar qui justifica un 155 que no avala el TC i la por d'enfortir els esbojarrats que ara tallen carreteres o n'hi riuen la gràcia, el votant de centredreta catalanista no pot votar el PSC. I s'ha quedat a casa.

DESPRÉS DE TOT aquest dibuix, bé podríem dir que Ciutadans, el partit ara per ara més votat dels que s'asseuen al Parlament, un cop desmembrat en aquestes eleccions generals, era veritablement Frankenstein a Catalunya.

De set en set

Ignasi Riera

Exilis

Encara sota la síndrome d'un 10-N dels que et fan perbocar a cada cantonada, no deixes de pensar en el posat majestàtic

d'un candidat, expert a repetir conteses electorals. No em fa feliç viure en una ciutat on triomfen Vox, el PP i Pedro Sánchez, com a símbols d'una Constitució ja arnada, gràcies a la troballa d'un enemic *pe-ri-llo-sís-sim*, que es diu Catalunya. I és per això que prefereixo recomanar una exposició modèlica, a la BNE, sobre l'exili republicà d'ara fa vuitanta anys, amb protagonistes d'Euskadi, Galícia i Catalunya, magistrals en la seva execució a càrrec de Manuel Aznar Soler i José-Ramón López García. Amb molt de material gràfic del que “fa que tremoli l'esquena del llop”. Com deia Frederica Montseny: “Si cada refugiat espanyol es limités a explicar allò que ha viscut, s'alçaria el més extraordinari i colpidor dels monuments humans.”

Fa vint anys commemoraven a Madrid el seixantè aniversari de l'arribada a Xile del *Winnipeg*, possible gràcies a la iniciativa de Pablo Neruda. Parlava, en l'acte, la més jove de les persones que fugien de l'“Espanya Nacional”: l'actriu badalonina, que feia anys que vivia a Madrid, Montserrat Julió... de qui conservo la correspondència amb Joan Oliver/Pere Quart i amb Xavier Benguerel. Els darrers anys l'havia anat visitant cada quinze dies –fa molt poc que ha mort– i sempre volia que li llegís en veu alta textos que em repetia, de memòria, a la visita següent. Un d'aquests, de Max Aub, de *Campo de refugiados*, l'he trobat a l'exposició. Comença així: “Estos que ves ahora deshechos, maltrechos, furiosos, aplanados, sin lavar, cochinos, sucios, cansados... no lo olvides nunca pase lo que pase, son los únicos que, de verdad, se han alzado sin nada contra el fascismo...”

Sísif

Jordi Soler

Nacional

El Parlament
burla el TC
per 3 minuts

La cambra aprova
la moció sobre
l'autodeterminació
abans del
requeriment del TC

Acaba el tall
de Tsunami a
la Jonquera

El trànsit ha estat
interromput durant
més de 31 hores a
la frontera amb
França

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez ja 'dorm' amb Iglesias

GIR • En 24 hores el president espanyol s'empassa la coalició amb Podem i el líder morat de vicepresident, tot el que volia evitar repetint eleccions **GUIÓ** • L'acord de govern fixa al penúltim punt la visió del PSOE de convivència i diàleg sense consulta

David Portabella
MADRID

El risc d'insomni que va ser la motivació de repetir eleccions va ser derrotat per una il·lusió nascuda en 24 hores. "Seria president del govern i el problema és que el ministre d'Hisenda seria algú del cercle proper a Iglesias amb poca experiència de gestió. Jo seria president i no dormiria a la nit, igual que el 95% de la gent", sostenia Pedro Sánchez el 19 de setembre per solemnitzar que les urnes del 28 d'abril no havien servit de res i que les tornaria a posar el 10 de novembre buscant un reforçament propi i un debilitament de Pablo Iglesias. Ara que l'aritmètica és més enrevessada que mai, 48 hores des de l'escrutini i 24 hores de negociació van ser suficients perquè Sánchez s'empassés la coalició amb Podem i amb Iglesias de vicepresident. "El projecte polític és tan il·lusionant que supera qualsevol tipus de desacord que haguem pogut tenir els últims mesos", va proclamar Sánchez abans de fondre's en una abraçada amb Iglesias per cloure la pirueta.

Les frases

"El projecte rotundament progressista és tan il·lusionant que supera qualsevol desacord dels últims mesos"

"L'acord no va ser possible en l'anterior elecció. Soc conscient de la decepció. Aquest és per quatre anys"
Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL EN FUNCIONS

L'escena de Sánchez i Iglesias firmant el pre-acord de govern convidava els presents a fregar-se els ulls pel gir de guió i per la reinvençió dels líders, perquè són els mateixos que van consumir vuitanta-cinc dies des del 28 d'abril abans de debatre en 48 hores una coalició que va dur a la investidura fallida del juliol i a les eleccions que han costat 137 milions sense comptar els policies enviats a Catalunya.

Del 15-M a La Moncloa
Per esvaïr les maliances, Sánchez es comprometia a presidir un govern "ro-

"Arribem a l'acord d'un govern de coalició progressista amb l'experiència del PSOE i la valentia d'Unides Podem"

"Sánchez sap que com a president comptarà amb la nostra lleialtat"
Pablo Iglesias
SECRETARI GENERAL D'UNIDES PODEM

tundament progressista" i Iglesias li prometia "lleialtat" al futur president i a un govern que "combinaria l'experiència del PSOE i la valentia d'Unides Podem". Una frase, la d'Iglesias, que resumeix el joc cultural de l'entesa: el PSOE accedeix finalment –i no sense espolsar-se del tot reticències internes– al primer govern de coalició des de la Segona República i homologa els hereus del 15-M com a esquerra de govern amb una còpia de les claus de La Moncloa, una condició que fins ara era monopoli socialista. El repartiment final de les

carteres, això sí, s'ajorna a després de la investidura.

Constitució i prou

A l'hora d'enfocar el conflicte polític amb Catalunya, el document del pre-acord de govern firmat ahir no ho planteja com a prioritat perquè es recull en el novè punt d'un total de deu. El que fa el text és assumir la visió socialista amb la firma d'Iglesias i el logotip d'Unides Podem. "El govern tindrà com a prioritat garantir la convivència a Catalunya i la normalització de la vida política. Amb aquesta finalitat, es fomentarà el diàleg a Catalunya, buscant fórmules d'entesa i de trobada sempre dins la Constitució", diu la recepta que firmen Sánchez i Iglesias. Ni una paraula sobre l'existència dels presos polítics ni dels exiliats, ni tampoc cap al·lusió –ni tan sols eufemística– a l'eventualitat de poder fer una consulta, ni a l'horitzó federal i la plurinacionalitat que Miquel Iceta va forçar incloure a última hora al programa del PSOE.

Curiosament, el punt dedicat a Catalunya no només parteix de la premissa que actualment no hi ha

Sánchez i Iglesias, en el moment de signar l'acord ■ EFE

Fidel al clixé "crisi de convivència"

Quan Pedro Sánchez parla de Catalunya com un territori que ara té una "crisi de convivència", qui ho diu no és un polític espanyol qualsevol. El secretari general del PSOE i president en funcions es vanta a les seves biografies d'haver crescut a l'ombra política de Carlos Westendorp, alt representant internacional de l'ONU per a Bòsnia i Hercegovina en el procés de pacificació de Iugoslàvia. Quan Westendorp trepitjava els Balcans dels anys noranta, un jove Pedro Sánchez de només 26 anys era el seu ajudant de camp i va seure amb personatges com ara l'ultranacionalista serbobosnià Momcilo Krajisnik, aliat estret de Radovan Karadzic i que va acabar condemnat a l'Haia per crims de guerra.

Tot i veure de jove la ferida de convivència als Balcans, Sánchez viu còmode amb el clixé "crisi de convivència" adjudicat a Catalunya per una divisió entre independentistes i unionistes equiparable a l'empat al 43% dels vots que hi ha a l'Estat espanyol entre dretes i esquerres. Es dona la circumstància que quan va visitar Carles Puigdemont el 15 de març del 2016, el 130è president de la Generalitat ja li va reprotxar aquest clixé a Sánchez. Qui aleshores era líder del PSOE a l'oposició va admetre-li que era desafortunat, segons va desvelar la consellera Neus Munté. Els anys han passat i Sánchez no només continua fidel al seu clixé, sinó que ara ha aconseguit fer-lo firmar a Podem i els comuns.

L'APUNT

Que ho demanin tot

Emili Bella

Ciudadans va abandonar ahir el Parlament a l'hora de votar la moció de la CUP. Van buidar voluntàriament els seus escons com si presentessin el pròxim resultat electoral a Catalunya, com si oloressin la patacada igual que acostumen a olorar la sang. "Huele a remon-tada", deia Albert Rivera en el tancament de campanya, amb l'olfacte clarament perjudicat. Però parlem

del futur, no del passat: Pedro Mármol i Pablo Pica-piedra (amb els cognoms invertits és més adient) ja son amics. Han anat ràpid perquè ja s'ho havien dit tot abans del 10-N. Ara veurem què rasca l'independentisme a canvi de permetre la investidura de Sánchez, l'únic líder del 155 que queda viu. Que ho demanin per escrit. Que ho demanin tot.

convivència i que les dues esquerres la portaran, sinó que busca fins i tot calmar les veus que es puguin alçar a la pell de brau sobre un teòric tracte preferent. "Garantirem la igualtat entre tots els espanyols", promet el document sense aclarir quines són ara les desigualtats. Els punts restants inclouen el combat de la precarietat laboral –no diu res de derogar la reforma laboral de Mariano Rajoy–, la lluita contra la corrupció i contra el canvi climàtic, el dret a una mort digna, les polítiques feministes o l'atenció a l'Espanya buida.

Rumb als 176 escons

Amb el preacord, el PSOE (120) i Podem (35) sumen 155 escons –158 quan s'hi incorpori Íñigo Errejón (Més País), que ahir va lloar que "mai no és tard

quan arriba"–, i necessita ERC (13) i el PNB (7) per arribar als 176 escons de la majoria absoluta al Congrés. "Serem responsables i intentarem ser constructius", oferia el portaveu del PNB, Aitor Esteban. Si ERC es mantingués en el no, com ara fa JxCat (8), Sánchez i Iglesias haurien de trucar a la porta d'altres actors com ara EH Bildu (5) i BNG (1), el Partit Regionalista de Cantàbria (1), Coalició Canària (2) i Terol Existeix (1), o fins i tot Ciudadans (10), ara sense líder ni rumb per la dimissió d'Albert Rivera.

El secretisme amb què Sánchez i Iglesias han dut la negociació implicant-se personalment des de l'inici ha fet que ningú dels possibles aliats conegués ni un borrall de la cocció d'un preacord exprés. "Espanya és de contrastos: hem

passat de mesos de la pel·lícula *El día de la marmota a Fast and Furious*", ironitzava Esteban (PNB). "L'acord que estem presentant no va ser possible després de les anteriors eleccions tot i que vam ser-hi a prop, som conscients de la decepció dels votants", admetia Sánchez en l'acte de la firma sense admetre preguntes.

Abraçada amb Redondo

Qui ja s'havia hagut de fregar els ulls pel gir de guió del serial del desgovern espanyol –520 milions per celebrar quatre eleccions en quatre anys– encara es va haver de pessigar després de l'efusiva abraçada de Sánchez i Iglesias. Al seu costat, Iván Redondo, el guru oficial de Sánchez i autor intel·lectual d'una repetició electoral que havia d'engrandir el PSOE amb els vots de "la majoria cautelosa" i posar fi a Podem, es va fondre amb Iglesias en una abraçada com si la coalició fos en realitat el que ell sempre havia perseguit i el destí li

Sánchez felicita Asens, de qui deia que "ajuda pròfugs judicials"

havia robat. "Ooooooh", es va sentir a la sala sobre les efusives abraçades d'Iglesias amb Sánchez i amb Redondo, com si el públic celebrés que la bola de vidre de les enquestes ja no podrà separar el que ha unit la crua aritmètica.

L'escenificació de l'acord va posar de nou a prova la capacitat de sorpresa quan el líder dels comuns al Congrés Jaume Asens –citad per Sánchez en cada míting socialista com "el que va acompanyar pròfugs de la justícia" per criminalitzar-lo i pescar vots per al PSC– era saludat pel president amb l'encaixada de mans pròpia d'un company d'equip. Com si Sánchez confiés en el poder de les encaixades i les abraçades per exorcitzar el record dels últims sis mesos. ■

L'acord descarrega Casado de la pressió per investir Sánchez

Arrimadas demana al líder del PSOE que rectifiqui i pacti amb el PP i Ciudadans ■ Feijóo convida el socialista a repensar-s'ho

Pablo Casado, amb Teodoro García Egea i Pablo Montesinos ■ EFE / J.J. GUILLÉN

Emili Bella
BARCELONA

Pablo Casado respira alleujat. Ja no haurà de patir la pressió de ningú que li demani permetre la investidura de Pedro Sánchez pel bé d'Espanya. El secretari general del PSOE ha triat Pablo Iglesias de company de viatge, de manera que el dirigent del PP pot dedicar-se a fer de cap de l'oposició i ahir va posar mà a l'obra: va qualificar el pacte de Pedro Sánchez i Pablo Iglesias d'acord per formar un "govern radical" i va retreure al president espanyol en funcions que per arribar a aquest punt no calia la repetició electoral. Teodoro García Egea, secretari general del PP, ironitzava: "L'abraçada de l'atur i la recessió. Sánchez ja podrà dormir tranquil, però els espanyols no."

Després de reunir el comitè executiu del partit, Casado va insistir que el PP no facilitarà la investi-

Les frases

"Sánchez ha deixat molt clar que està d'acord amb la radicalitat d'esquerra"

Pablo Casado
PRESIDENT DEL PP

"Apel·lem a la responsabilitat de PSOE i PP per arribar a un acord moderat amb Ciudadans"

Inés Arrimadas
PORT. DE CIUDADANS AL CONGRÉS

dura de Sánchez perquè els seus programes "són incompatibles". "Nosaltres estarem a l'altura de les circumstàncies, però ni ens ha trucat, ha escoltat", va resoldre. Al mateix temps, el president de la Xunta i del PP gallec, Alberto Núñez Feijóo, sortia de la reunió fent una crida a Sánchez perquè s'ho repensi i torni a parlar amb "els partits que tenen ex-

periència de govern".

Més expeditiu que Casado, el president de Vox, l'ultradretà Santiago Abascal, va escriure a Twitter que el PSOE "abraça el comunisme bolivarià" i "als aliats d'un cop d'estat en mig d'un cop d'estat", en referència a l'independentisme.

Encara estabornit per la caiguda lliure a les urnes i escapat per la marxa d'Albert Rivera cap a casa, Ciudadans demanava responsabilitat al PP i al PSOE per arribar a un acord "moderat i constitucionalista" amb ells. La portaveu taronja al Congrés, Inés Arrimadas, a qui molts assenyalen com a futura successora de Rivera, considera que encara hi ha temps perquè Sánchez viri. Un dels deu únics diputats del partit, Marcos de Quinto, recordava que la suma PSOE-Podem és insuficient per governar "i, a més, amb menys escons que a l'abril". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Manifestació contra la condemna a presó dels líders independentistes el 26 d'octubre al carrer Marina de Barcelona ■ JOSEP LOSADA

“No” independentista perquè s’obvia el conflicte polític

■ JxCat, ERC, la CUP, l’ANC i Òmnium acusen el PSOE i Podem d’amagar-lo com un problema de “convivència” ■ El govern retreu a Sánchez que s’avingui al pacte i al diàleg pel retrocés electoral

Xavier Miró
BARCELONA

Els partits i entitats independentistes van rebre amb crítiques el preacord del PSOE i Unides Podem per formar govern a l'Estat i van avançar que votaran no a la investidura del president espanyol en funcions, Pedro Sánchez. Només el govern català de JxCat i ERC va celebrar, amb certa ironia, que finalment Sánchez s’avingui al diàleg polític i a un pacte amb els de Pablo Iglesias després de topat contra un mal resultat electoral on tots dos partits han perdut més d’un milió de vots i desenes d’escons. El govern català celebra que Sánchez hagi entès “la necessitat de pacte dins del joc democràtic modern, on desapareixen les majories absolutes”, en paraules de la consellera portaveu, Me-

ritxell Budó. Però li retreu al mateix temps que hagi necessitat repetir eleccions i obtenir un resultat pitjor, amb un gran augment de la ultradreta i una situació més inestable, per dur-ho a terme: “Avui, PSOE i Unides Podem sumen menys que el 28-A. Era del tot innecessari tornar a votar per arribar al mateix lloc.”

Els partits i les entitats independentistes es mostren encara més crítics perquè, a més de censurar la repetició electoral que creuen que ha demostrat ser una irresponsabilitat, també carreguen contra el fons del preacord entre Sánchez i Iglesias. No es reconeix el conflicte polític entre Catalunya i l'Estat espanyol i, segons ells, s’amaga sota una falsa diagnosi de “problema de convivència” intern de Catalunya, el mateix discurs

Les frases

“Celebrem que [Sánchez] entengui la necessitat de pacte en el joc democràtic modern”

Meritxell Budó
CONSELLERA PORTAVEU DEL GOVERN

“Això no s’arregla amb reunions dels partits independentistes amb Miquel Iceta”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“Era obligat un acord per fer polítiques socials urgents i començar una nova etapa de diàleg”

Ada Colau
ALCALDESSA DE BARCELONA

Les entitats avisen que es nega el diàleg bilateral

El vicepresident d’Òmnium, Marcel Mauri, és molt crític amb el preacord entre el PSOE i Podem perquè considera que nega el diàleg polític entre els governs espanyol i català tenint en compte la literalitat del que diu el punt 9 del text. Mauri interpreta que, quan es comprometen a promoure el “diàleg a Catalunya”, el PSOE i Podem fan referència ambigüament a un acostament entre els partits

catalans i obvien així el diàleg entre governs. A més de concloure que “es posa el focus en un fals problema de convivència”. És la mateixa anàlisi que fa la presidenta de l’ANC, Elisenda Paluzie, per qui no tan sols no es reconeix el dret a l’autodeterminació, sinó que “En Comú Podem ha comprat el relat del bloc del 155 del problema de convivència i diàleg dins de Catalunya”. Davant d’això, Paluzie

diu que l’únic vot digne és el no. En canvi, l’alcaldessa de Barcelona, Ada Colau, que governa l’Ajuntament amb el PSC, celebra l’acord per fer “polítiques socials urgents” i per obrir “una nova etapa de diàleg”. El candidat d’En Comú Podem, Jaume Asens, defensa l’entesa dels dos partits per avançar cap a una coalició “a l’altura de la ciutadania i que miri el futur amb valentia”.

que van començar a fer Ciutadans i el PP, que després va fer seu el PSOE de Sánchez i que Podem assumeix amb el preacord d’avui. Tant JxCat com ERC i la CUP refermaven ahir que no donaran suport a la investidura de Sánchez.

La cap de llista de JxCat i diputada electa, Laura Borràs, va acusar Sánchez d’“irresponsabilitat majúscula” perquè volia eleccions, tot i que no eren necessàries, i va recordar que el PSC i En Comú Podem han perdut a Catalunya 240.000 vots. JxCat es mostra preocupada pel punt del preacord entre el PSOE i Unides Podem que diagnostica “un problema de convivència a Catalunya”, un relat que Borràs recorda que, fins ara, només sostenien el PSOE, el PP i Ciutadans, i que qualifica de “marc mental del 155, que ara també han comprat els comuns”. Mentre no s’abordi una solució per als presos i exiliats que inclogui el dret a l’autodeterminació, Borràs avança que el vot del seu grup serà no.

També s’oposa a la investidura ERC fins que Sánchez no s’assegui a dialogar per buscar una solució democràtica. La portaveu republicana, Marta Vilalta, va advertir que el preacord entre el PSOE i Podem és “lluny” de la Catalunya real en abordar la qüestió com un problema de convivència i no pas polític.

Vilalta admetia que ERC no exigirà l’autodeterminació o l’amnistia dels presos com a condicions imprescindibles per seure a negociar, però hi afegia que caldrà alguna cosa més que una oferta de diàleg genèrica i sense concrecions. Vilalta accepta una mesa de diàleg entre els partits catalans amb el PSOE i Podem, però avisa que, al final, la negociació haurà d’acabar sent entre els dos governs.

La CUP, per la seva banda, va ratificar la negativa a invertir el candidat del PSOE i, en paraules del diputat electe al Congrés Albert Botran, el PSOE i Unides Podem demanaran la “desmobilització” de l’independentisme “amb l’espantall de Vox” –de fet, en la valoració de dilluns el líder del PSC, Miquel Iceta, ja advertia que ho voti contra Sánchez que ho farà al costat de la ultradreta. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'advocat general del TJUE dona la raó a Junqueras

■ El lletrat reconeix que el líder d'ERC era eurodiputat i rebutja el requisit d'acatar la Constitució
■ Maciej Szpunar veu rellevant saber si tenia immunitat quan va ser condemnat pel Suprem

Natàlia Segura Raventós

Brussel·les

L'Estat espanyol comença amb mal peu la batalla als jutjats europeus per defensar el vet als eurodiputats independentistes. En la primera fase del cas sobre la immunitat d'Oriol Junqueras al Tribunal de Justícia de la Unió Europea, l'advocat general ha defensat que el mandat com a membre de l'eurocambra depèn "només del vot dels electors" i no de cap tràmit com el jurament de la Constitució. L'opinió no vinculant del polonès Maciej Szpunar posa en qüestió les traves de les autoritats espanyoles tant al líder d'ERC com a l'expresident Carles Puigdemont i l'exconseller Toni Comín, guanyadors a les eleccions europees a Catalunya, per ocupar el seu escó.

Abans que l'alta instància judicial de la UE resolgui els dubtes del Suprem sobre la immunitat de Junqueras i el seu alliberament per acatar la carta magna, l'advocat general va donar ahir la seva visió. Ara, els magistrats europeus examinaran i resoldran el cas en els pròxims mesos. Si bé la tendència és mantenir el criteri de l'advocat, hi ha hagut excepcions.

De moment, el text de l'advocat sosté que els eurodiputats definitius són aquells que consten a la "proclamació oficial dels resultats" i avisa que l'Estat no pot negar el mandat acollint-se als tràmits especials. El polonès rebutja així un dels principals arguments de l'eurocambra, la Comissió Europea, l'advocacia de l'Estat, la fiscalia i Vox. A més, l'obligació d'acatar la Constitució li sembla "contrària a la mateixa idea del sufragi universal directe i el mandat representatiu".

La llista del BOE del 14 de juny proclamant els eu-

L'advocat general del TJUE alerta que el mandat com a membre de l'eurocambra depèn "només del vot dels electors" ■ ACN

rodiputats incloïa Junqueras, Puigdemont i Comín. Tanmateix, la JEC els va excloure de la llista definitiva enviada a l'eurocambra perquè no havien fet els tràmits exigits a la llei espanyola. Junqueras no ho va fer perquè el Suprem li va denegar el permís penitenciari per fer els papers.

Estatus d'eurodiputat

Un cop confirmat que els tres independentistes tenien estatus complet d'eurodiputats des de mitjan juny, Szpunar reflexiona sobre el moment en què s'activa la immunitat par-

Puigdemont i Comín, potencials beneficiats

L'opinió de l'advocat general no només va alegrar el cap d'ERC. Tant Carles Puigdemont com l'exconseller Toni Comín podrien beneficiar-se d'una decisió del Tribunal de Justícia de la UE en línia amb les conclusions del lletrat polonès. La defensa dels guanyadors de la llista Junts a les eleccions europees veu "positiva" la seva visió i la utilitzarà com a "munició" per rebatre l'euroordre a Bèlgica. Malgrat mostrar-se cauts en espera del dictamen final del tribunal, l'equip legal de Puigde-

mont i Comín avança que si els magistrats europeus segueixen el criteri de Maciej Szpunar, es parilitzaria l'euroordre. "No hi pot haver excepció si tenen immunitat parlamentària", asseguren fonts de la defensa.

Els dos exiliats també tenen un cas als tribunals de la UE pel seu escó. La seva via va ser interposar una demanda contra la cambra davant el Tribunal General de la UE per no haver permès que assumissin el càrrec. Ara està pendent de resoldre, però la de-

fensa considera que el tribunal haurà de "seguir el criteri" que adopti el TJUE en el cas de Junqueras.

En aquest sentit, celebren que ja d'entrada l'advocat general hagi inclòs arguments a les seves conclusions que "coincideixen" amb els seus per defensar el dret a l'escó de Puigdemont i Comín. Si es confirmés que la condició de membre del Parlament s'adquireix en el moment de la proclamació de resultats, tots dos podrien aspirar a entrar a la cambra.

lamentària. Ell no veu "cap raó que pugui impedir" donar immunitat "abans" de la primera sessió de l'eurocambra per desplaçar-se a Estrasburg. Un gerro d'aigua freda per als serveis jurídics de la institució que aferrissadament han defensat el contrari.

Així, el polonès es nega a fer una "interpretació reduccionista" de l'abast de la immunitat i creu que "l'important" és que l'eurodiputat pugui fer "amb total llibertat" els tràmits per arribar a la seu del Parlament Europeu el dia de la seva inauguració. Szpunar deixa obert si fins i tot els eurodiputats tindrien aquesta protecció l'endemà de ser escollits.

Malgrat que l'advocat no aclareix exactament quan s'activa la immunitat, deixa ben clar que Junqueras, com a eurodi-

Les frases

“(L'obligació de jurar la Constitució) sembla contrària a la mateixa idea del sufragi universal directe i el mandat representatiu”

“(L'adquisició del mandat parlamentari només pot resultar del vot dels electors)”

Maciej Szpunar
ADVOCAT GENERAL DEL TJUE

putat de ple dret, gaudia d'aquesta protecció el 2 de juliol quan es va inaugurar el ple de l'eurocambra. Per tant, Szpunar obre la porta a reconèixer que el dia 14 d'octubre, quan el Suprem va condemnar el líder d'ERC a 13 anys de presó, ell tenia immunitat europarlamentària.

Alertat per aquesta interpretació, el govern espanyol va defensar ahir que el cas a Luxemburg "no afecta" la sentència de l'1-O, només "la peça separada" sobre el rebuig del permís penitenciari. Tanmateix, va avisar que cal esperar a la decisió final del tribunal per "extreure conseqüències jurídiques".

Szpunar veu "rellevant" determinar si el líder d'ERC tenia immunitat quan se'l va sentenciar i considera que només correspon a l'eurocambra aixecar o no aquesta protecció. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Roger Torrent sent assessorat ahir pels lletrats, en presència d'altres membres de la mesa, en el moment d'iniciar-se el debat de la moció de la CUP ■ Q.G. / EFE

Torrent esquiva per minuts el TC, i la fiscalia ja l'investiga

■ El ple aprova un text per l'autodeterminació poc abans que el suspengui el tribunal ■ Els serveis jurídics opten per no publicar-lo al BOPC, però la fiscal de l'Estat ja insta a buscar-hi delictes penals

E. Ansola / Ò. Palau
BARCELONA

Una nova declaració política a favor de "l'exercici concret del dret d'autodeterminació" que el Parlament va aprovar ahir al matí a correu a instàncies de la CUP va tenir tres hores de vigència, fins que el TC en va notificar la suspensió. Ara bé, es va arribar a temps de concedir un blindatge jurídic als integrants de la mesa, entre ells el president, Roger Torrent, quan la votació es va fer tres minuts abans que el tribunal els comunicés que no podien fer-ho. Els advertiments del Constitucional, que es reunia en paral·lel, van arribar a misses dites, però això no va impedir que al vespre la fiscalia general de l'Estat requerís la fiscalia de Catalunya perquè iniciï una investigació sobre les "decisiones adoptades les últimes setmanes" per la mesa del Parlament, a fi de valorar-ne la "possible transcendència penal", te-

nint en compte tots els incidents d'execució emesos en la sentència que anul·lava la declaració de ruptura del novembre del 2015, en què s'ha basat el govern espanyol fins ara per impulsar totes les seves impugnacions.

Tot esclatava a l'inici del ple —que la vigília ja s'havia avançat perquè comencés a les nou del matí i no a les sis de la tarda com es preveia—, quan ERC va demanar una alteració de l'ordre del dia per debatre primer la proposta dels cupaires, d'entrada prevista per a última hora del matí, per esquivar el previsible vet del TC abans que arribés. Els comuns van avalar-ho, tot i discutir les formes, però no així Cs, el PSC i el PP, que es van queixar dels canvis i van demanar una junta de portaveus immediata per decidir, ja que el TC ja havia advertit diversos cops abans que es prohibís tot debat i votació sobre l'autodeterminació, sota risc de querrela penal. Fins a onze requeriments,

Forcen una votació per a la compareixença de Torra

L'avançament de l'inici del ple i el canvi d'ordre del dia va agafar el govern reunint fora de la cambra, un fet que va provocar el seu malestar, que va traslladar en una carta signada per la consellera de la presidència, Meritxell Budó, al president Torrent. Sense alguns diputats independentistes a la cambra —els cupaires Carles Riera i Natalia Sánchez també eren a la mobilització de la Jonquera— l'oposició també va aprofitar al seu torn per forçar la votació, que

en concret, van assegurar haver rebut els membres de Cs i el PSC de la mesa, que també van demanar la paraula per advertir-ho, i van reclamar en va un nou informe dels lletrats. Tot i l'intent de filibusterisme, que va ajornar el debat gairebé mitja hora, al final el text se sotmetia a votació poc després de les deu del matí, moment en què el grup de Cs, després de pre-

va guanyar per un vot de marge, perquè s'incloués en l'ordre del dia un debat per demanar la compareixença del president, Quim Torra, perquè doni explicacions sobre la seva presumpta vinculació als activistes dels CDR detinguts al setembre per la Guàrdia Civil, acusats de terrorisme. En la junta de portaveus posterior es va decidir que el debat sigui aquest migdia, quan es votaran les quatre peticions que han presentat per la mateixa qüestió el PP i

guntar de nou si s'havia rebut nota del TC (amb resposta negativa), abandonava l'hemicicle, mentre el PSC i el PP s'hi quedaven sense votar. Tota la moció seria rebutjada, un fet que criticaria molt la CUP, tret del primer punt, que feia referència a l'autodeterminació, aprovat amb els vots a favor de JxCat i ERC i l'abstenció dels comuns. Eren les 10.06 h del ma-

Cs, quan es van produir les primeres filtracions, i el PSC i els comuns tot just la setmana passada, quan es va aixecar part del secret de sumari. La mateixa absència de diputats independentistes, per cert, també va permetre ahir aprovar una proposta del PSC que insta a la "renúncia" de qualsevol iniciativa "unilateral o il·legal" per poder iniciar una relació institucional "llei i sincera" amb l'Estat, i poder abordar així "els temes d'interès" dels ciutadans.

tí i en aquell moment el ple en marxa al TC acceptava la nova impugnació del govern espanyol a la tramitació del text per la mesa, un fet que el suspenia automàticament. La decisió, això sí, es comunicava al Parlament via correu electrònic a les 10.09 h, i aquests són els tres minuts de marge que permeten construir un escut jurídic a Torrent i els altres

independentistes de la mesa, i també als lletrats.

En tot cas, aquesta mera declaració política tampoc tindrà cap vigència, ja que a la una arribava la notificació oficial de la suspensió del TC, arran de la qual els serveis jurídics de la cambra —tot i que el secretari general, Xavier Muro, ahir no hi era en estar de baixa— van donar l'ordre que el text no es publiques al *Butlletí Oficial del Parlament*. Fonts de presidència aclarien que Torrent està disposat a "assumir les conseqüències" de no actuar com a òrgan censor dels debats, però recordaven que la publicació és "potestat" dels serveis jurídics, que també han estat requerits pel TC, i el que no farà ell és "posar en risc" els funcionaris. Si guai com sigui, Cs ja anunciava que denunciarà "la burla" de Torrent a la fiscalia, que a la tarda s'avançava i ja ordenava investigar-ho.

Relacions esquerdes

La decisió de Torrent de respectar els funcionaris, en tot cas, ha tensat de nou la relació amb JxCat. Fonts del grup advertien ahir a la tarda que no ho comparteixen, i es mostren decebudes per la no-publicació al BOPC, un fet que interpreten com un acatament al TC quan el mateix Torrent va anunciar la intenció d'obviar els vots. Les mateixes fonts també mostraven malestar perquè el butlletí sí que publicava ahir una altra comunicació del TC rebuda la vigília, que suspèn el punt 11, que reitera la defensa del dret d'autodeterminació, la reprovació del rei i la llibertat dels presos polítics, de la proposta de resolució conjunta dels grups independentistes presentada com a resposta a la sentència del Suprem, que ja va ser acceptada a tràmit fa unes setmanes però que no s'ha debatut encara en negar-se la CUP a tramitar-la d'urgència.

La moció està en espera ara de ser inclosa en un ple ordinari, però el contingut polèmic no reapareixeria si no és que els grups n'esmenen el contingut per incorporar de nou l'autodeterminació i la reprovació del rei. De moment, la decisió torna a estar en mans dels grups independentistes si volen forçar el TC i pressionar Torrent. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament vol estendre a tots els cossos policials el vet a les pilotes de goma

■ El conseller d'Interior esquiva un doble càstig de la cambra per la seva gestió ■ El debat polític sobre els Mossos esquartera de nou l'independentisme

Agents de la UIP de la Policia Nacional utilitzant escopetes amb bales de goma en una protesta recent a Barcelona ■ EFE

Francesc Espiga
BARCELONA

Amb les imatges dels aldarulls subsegüents a les mobilitzacions contra la sentència del Suprem, molt presents encara en l'imaginari col·lectiu, el ple del Parlament va ser escenari ahir d'un nou debat públic i polític sobre la gestió policial d'aquells episodis. Tot va venir a compte d'una moció presentada pel grup de Catalunya en Comú Podem que feia referència a fins a deu qüestions diferents relacionades amb aquesta matèria, i que van bascular sobre aspectes eminentment tècnics, com ara procediments d'intervenció de les unitats d'antiavalots, fins als més estrictament polítics.

Entre els punts del primer apartat, un dels més destacats era el que demanava que quan la Policia Nacional i la Guàrdia Civil actuïn en dispositius d'ordre públic a Catalunya, fa-

Millor identificació dels antiavalots

Atenent una demanda històrica d'entitats com ara Irídia, el Parlament també va acordar, a partir de la mateixa moció dels comuns, un punt que demana "revisar la normativa d'identificació" de les unitats d'antiavalots dels Mossos d'Esquadra en un termini de sis mesos. El text aprovat ex-

cin servir les mateixes "tècniques" o "protocols" que els Mossos i, en conseqüència, no utilitzin pilotes de goma. La discussió no cau del no-res, ja que, d'ençà de les protestes posteriors al 14 d'octubre, almenys quatre persones han perdut la visió de l'ull per ferides susceptibles d'haver estat provocades per un tipus d'armament que la policia catalana ja no utilitza per un maneig parlamentari del 2013. I, davant d'això, no són pocs els col·lectius o

plicita que aquest distintiu ha de ser un codi fàcil d'identificar i visible per la part de darrere de l'uniforme, com ja passa ara, al davant i també al casc. Es dona el cas que Interior ja té previst substituir l'actual codi alfanumèric identificatiu, format per nou dígitos, per un de sis.

partits que insten els cossos estatals a fer el mateix, si més no quan es despleguin aquí. En la discussió d'ahir al Parlament, aquesta demanda va rebre el suport de JxCat, ERC i els comuns, mentre que Cs i el PP hi van votar en contra, i el PSC i la CUP es van abstenir.

En el pla més estrictament polític, la moció dels comuns també instava a reprovar la gestió del conseller d'Interior, Miquel Buch, durant els disturbis. No va prosperar, ja que

únicament va obtenir l'aval de Catalunya en Comú i la CUP, entre d'altres. I fem aquest afegit perquè una diputada d'ERC, Rut Ribas, es va desmarcar de la posició general de la formació, contrària a la reprovació, i hi va votar a favor. Igualment, Antoni Castellà i Assumpció Llailla, també de la bancada republicana, es van abstenir. Un exemple més, l'ensim, que el recent paper dels Mossos, i més explícitament el del conseller Buch, suscita posicions confrontades en l'independentisme.

Aquesta realitat també es va poder constatar, una estona abans, en una altra moció, en aquest cas de la CUP, que demanava directament la destitució del titular d'Interior. JxCat i ERC s'hi van oposar, tot i que dins d'aquesta última formació una altra diputada també va trencar la disciplina de vot, per abstenir-se. ■

Acció policial durant els aldarulls a Girona en una de les nits de protesta contra la sentència del Suprem ■ MANEL LLADÓ

Les detencions i l'acció policial s'investigaran al Parlament

■ El govern proposa a la comissió que analitzi si es van respectar les garanties processals i judicials dels detinguts

Xavier Miró
BARCELONA

El govern proposa a la comissió d'investigació del Parlament sobre els incidents a les manifestacions de protesta contra la sentència que se centri en l'actuació policial, la possible vulneració de drets i el respecte a les garanties processals i judicials dels detinguts. Però la comissió proposada pel govern català també farà recomanacions respecte a la desobediència civil no violenta analitzant les diverses actuacions i mitjans emprats "en casos similars en altres països de la Unió Europea".

El pla de treball aprovat pel govern català ahir i que proposa a la futura comissió proposa documentar "els fets ocorreguts durant els dies posteriors" a la sentència del Suprem en relació amb els drets d'expressió, manifestació i reunió, però també respecte als "aldarulls i actes vandàlics". La proposta del govern preveu investigar les intervencions que van tenir els di-

versos cossos de seguretat i si es van vulnerar drets fonamentals dels ciutadans en l'exercici de la llibertat d'expressió, manifestació i reunió, però també si es van respectar les garanties processals i judicials en el cas de les desenes de detencions que van tenir lloc les nits de protestes que van acabar amb aldarulls i enfrontaments entre manifestants i policies.

El govern va avançar ahir que la comissió incorporarà també tota la documentació elaborada pel síndic de greuges, que va començar una investigació pròpia.

Per altra banda, l'executiu va refermar ahir que preveu aprovar i portar al Parlament l'avantprojecte de pressupostos abans d'acabar l'any amb l'objectiu de tenir-los vigents el febrer vinent. Un projecte de pressupostos que el govern i també Catalunya en Comú consideren imprescindible després de diverses prorroques i que admeten que estan més predisposats a acordar que en anys anteriors. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Querrela contra Buch per un escorta de Puigdemont

El fiscal l'acusa de prevaricació i malversació pel contracte d'assessor d'un sergent, que hauria viatjat amb l'expresident

M. Piulachs/ F. Espiga
BARCELONA

El Tribunal Superior de Catalunya (TSJC) va informar ahir que ha rebut una querrela de la fiscalia contra el conseller d'Interior, Miquel Buch, i un sergent dels Mossos d'Esquadra, que acusa de malversació de fons públic i prevaricació perquè el polític va signar el contracte del policia com a assessor en seguretat del departament, quan en realitat—sosté— feia d'escorta de l'expresident Carles Puigdemont.

La magistrada Mercedes Armas s'encarregarà del cas quan la sala d'admissions del TSJC hi doni el vistiplau. El conseller Buch va afirmar ahir que "en cap cas" va nomenar un assessor per fer d'escorta de l'expresident de la Generalitat, i va expressar la "tranquil·litat absoluta" per la feina que realitza el seu departament.

En la querrela, el tinent fiscal Pedro Ariche exposa que l'acusació neix d'una denuncia del grup de Cs, el març passat, i és fruit d'una investigació encarregada a la policia catalana

i de l'informe d'Antifrau, que va rebre una denúncia anònima. Hi detalla que el sergent Lluís Escolà coordinava l'equip d'escortes del llavors president, que va ajudar a anar-se'n el 29 d'octubre de 2017 quan era "en crida i cerca per greus delictes"; amb el 155 li van mantenir el càrrec, però Afers Inters el va sancionar a canviar de destinació quan va veure la seva col·laboració. El 27 de juliol de 2018, el conseller Buch va signar el seu contracte com a "assessor en seguretat" del departament fins al 7 de març de 2019. En

El conseller d'Interior, Miquel Buch, en una entrevista recent ■ JOSEP LOSADA

aquest temps, Escolà ha fet d'escorta de Puigdemont per Europa i "se n'ha vantat a les xarxes socials", manifesta el fiscal, mentre Interior li ha pagat 52.712 euros en sous i per presentar uns estudis, "un dels quals una còpia indissimulada d'un del departament". Per tot això, demana que siguin investigats i que aportin una fiança de 70.283 euros. ■

Acusació a l'alcalde d'Agramunt

La fiscalia ha demanat al TSJC que jutgi l'alcalde d'Agramunt (Urgell), Bernat Solé, pel referèndum de l'1-O, segons va informar ahir. El ministeri públic sol·licita que li imposin un any i mig d'inhabilitació per a càrrec públic i una multa de 24.000 euros per un delictes de des-

obediència. Segons la fiscalia, Solé va tenir una "participació activa" en la promoció i l'organització "il·legal" de l'1-O. Tot i la prohibició "expressa" del TC, sosté que Solé va cedir l'escola municipal perquè es fes la votació i va ajudar a amagar les urnes.

EL PETIT DE CAL ERIL

DIVENDRES, 15 de novembre, a les 20.30

Entrades anticipades i abonaments a www.argentona.cat / a l'Ajuntament i, una hora abans de l'espectacle, a taquilla

PREUS: 6 € (abonament) / 7,5 € (anticipada) / 10 € (taquilla)

[culturafestesargentona](http://www.culturafestesargentona.com)

Ajuntament d'Argentona
AR GENT ONA

LA SALA ARGENTONA

100 COLLITES
100 ANYS
1819-2019

CELLER COOPERATIU I SECCIÓ DE CRÈDIT DE VILA-RODONA

actiu acte

Festa del VÍ del JOVE

17 DE NOVEMBRE DE 2019

XXIV edició

ESMORZAR VEREMADOR · DEGUSTACIÓ DE VINS JOVES · PRESENTACIÓ DE LA COL·LECCIÓ DE LES PLAQUES DE CAVA DEL CENTENARI · TROBADA DE COL·LECCIONISTES DE PLAQUES DE CAVA

Ajuntament de Caldes de Montbui

ANUNCI D'EXPOSICIÓ PÚBLICA

L'Ajuntament de Caldes de Montbui, en sessió plenària de data 31 d'octubre de 2019, amb el quòrum legalment exigible, ha acordat provisionalment el següent:

Primer. Aprovar provisionalment per a l'exercici 2020 i següents la modificació de les Ordenances fiscals que a continuació es relacionen, així com el text refós de cadascuna d'elles:

- O.F. núm. 1 – Impost sobre béns immobles
- O.F. núm. 2 – Impost sobre activitats econòmiques
- O.F. núm. 3 – Impost sobre vehicles de tracció mecànica
- O.F. núm. 5 – Impost sobre construccions, instal·lacions i obres
- O.F. núm. 19 – Taxa per recollida, transport, tractament i eliminació d'escombraries i altres residus urbans
- O.F. núm. 21 – Taxa per llicències o la comunicació d'activitats comunicades en matèria d'urbanisme.

Segon. Publicar l'anunci d'exposició pública d'aquests acords provisionals en el Butlletí Oficial de la Província de Barcelona.

Tercer. Exposar al públic en el tauler d'anuncis de l'Ajuntament aquests acords provisionals, així com el text complet de les Ordenances fiscals modificades, durant el termini de trenta dies hàbils comptats des del dia següent al de la publicació de l'anunci d'exposició en el Butlletí Oficial de la Província.

Quart. Publicar, així mateix, en un diari dels de màxima difusió de la província l'anunci d'exposició pública dels acords d'aprovació provisional de modificació d'Ordenances fiscals.

Cinquè. Els acords definitius en matèria de modificació d'Ordenances fiscals, així com el text refós de cadascuna d'elles, seran objecte de publicació íntegra en el Butlletí Oficial de la Província i en el web municipal.

Sisè. Els acords definitius en matèria de modificació d'ordenances fiscals entraran en vigor l'endemà de la publicació en el Butlletí Oficial de la Província de l'acord d'aprovació definitiva.

Durant el període d'exposició pública de les Ordenances, qui hi tingui un interès directe o en resulti afectat, en els termes previstos a l'article 18 del Text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, podrà examinar l'expedient i presentar-hi les reclamacions que estimi oportunes. Transcorregut el període d'exposició pública, si no s'han presentat reclamacions, els acords adoptats restaran definitivament aprovats.

Caldes de Montbui, 4 de novembre de 2019
Núria Carné i Navarro
Alcaldeessa accidental

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ANÀLISI

Tu ja m'entens

A la UE comença a preocupar molt la situació espanyola ■ ARXIU / ACN

El 9 de novembre del 1989 vàiem amb ulls de gran sorpresa i incredulitat com la pressió popular no violenta feia caure el mur de Berlín, i s'esfondrava un imperi que semblava militarment molt sòlid. Haig de dir que aquells dies vaig recordar la meva incredulitat quan vaig llegir el llibre d'Alexandre Deulofeu *Catalunya i l'Europa futura*, un llibre escrit el 1934 i amb un brillant pròleg de Rovira i Virgili, en què l'autor de la *Matemàtica de la història* preveia l'esfondrament de la Unió Soviètica, després el desmembrament de Iugoslàvia, i també preveu per al 2029 la desintegració de l'Estat espanyol. Rovira i Virgili diu al pròleg: "Un dels encerts de l'autor és el de situar la qüestió de Catalunya en un pla europeu i mundial." A deu anys de la fita catalana, ningú pot negar que Catalunya no estigui en el pla europeu i mundial.

El 1969 i el 1970 vaig visitar Iugoslàvia, Romania i Hongria. Vaig tenir la sensació que amb el temps el comu-

nisme faria una evolució puix que tots els joves amb qui vaig parlar, bona part d'ells universitaris, reclamaven més llibertat i sobretot poder viatjar, però mai m'hauria pensat que la pressió popular i la no-violència tombessin el Pacte de Varsòvia. De fet, la meua visita va ser just un any després de la invasió de Txecoslovàquia. El contenciós català, per més que es vulgui negar, és una de les causes o la causa, per les quals en quatre anys hi ha hagut quatre eleccions per la incapacitat de formar govern a Espanya, i les eleccions tampoc han aclarit res, motiu pel qual la formació de govern serà molt difícil si no es vol parlar amb els independentistes.

Cal dir que a la UE comença a preocupar molt la situació espanyola i el punt mort polític tan llarg. Els governs en funcions impossibiliten tenir uns pressupostos i fer les reformes i les retallades de despeses que ens exigeixen des de la UE. És per això que aquesta vegada, i per la importància

Esteve Vilanova
evilanova@elpuntavui.cat

econòmica d'Espanya i de Catalunya, les pressions dels països europeus importants i de la UE a Pedro Sánchez i el PSOE per arribar a un acord per fer un govern seran fortíssimes. L'Estat espanyol, davant un evident alentiment econòmic, no està en una situació de fortalesa, i això preocupa molt i ens exigeixen un pressupost realista i que combati uns dèficits que semblen incontrolables.

Avui no es pot dir quina mena de govern tindrem, però sí que podem saber amb quines dificultats es trobarà i que algunes són tan antigues que tindrà molt poc temps per afrontar-les. I és un punt clau, puix que necessàriament algunes de les seves solucions seran molt impopulars i provocaran tensions socials.

Un altre problema pendent d'afrontar és la reforma del finançament autonòmic, que fa molts anys que resta pendent. Aquest incompliment de fa sis anys és l'evidència més clara que els problemes, si no els afrontes en el seu moment, es compliquen molt. Avui arribar a un acord en una fragmentació política tan important, i amb la irrupció del feixisme centralista de Vox, ben segur que complicarà molt més qualsevol proposta de consens. I també podria passar que, a més de les dificultats de consens, hi hagi les dificultats pressupostaries.

A més hi hem d'afegir una negociació amb Catalunya, que, si som persistents, la UE, Alemanya i els poders econòmics de Catalunya i Espanya obligaran a fer. Per tant, o Pedro Sánchez és molt fort i no es deixa pressionar per l'ala dretana o la molt dretana dels *barons* del seu partit, i actua com a estadista, o la seva presidència es col·lapsarà i haurèm de tornar a fer unes noves eleccions ben aviat.

Avui més que mai podem dir allò que es cantava en plena censura franquista, a la qual sembla que tornem: "El bròquil s'està florint, tu ja m'entens."

Ha quedat clar que la repressió no funciona i Sèneca ja ho deia: "Cap règim es pot sustentar molt de temps exercint la violència."

Un dels itineraris senyalitzats resseguirà els elements de defensa, com els búnquers que hi ha a Mataró. ■ Q.PUIG

El Maresme tindrà rutes de la Guerra Civil

■ Se senyalitzaran els espais, que es podran consultar a través d'una app

E. Ferran
MATARÓ

Les trinxeres i els nius de metralladores que es conserven entre les roques i a les platges del Maresme formaran part d'un dels itineraris de la ruta de la Guerra Civil que vol recuperar la memòria històrica visitant els espais que van tenir un paper destacat durant el conflicte. Les construccions de defensa a primera línia de la costa es van fer per evitar un possible desembarcament de les tropes franquistes que mai es va arribar a produir. Un segon recorregut senyalitzarà edificis més emblemàtics de la rereguarda i el front com ara hospitals habilitats i les fàbriques que es van reconvertir per a la seva producció per la guerra. Final-

ment se senyalitzarà a Caldes d'Estrac i a Sant Vicenç de Montalt l'itinerari de les ambaixades, perquè van ser al costat d'Arenys de Mar i Sant Andreu de Llavaneres, punts d'acolliment durant la guerra de diferents delegacions diplomàtiques que fugien de Barcelona. El projecte que lidera el Consell Comarcal té també la implicació d'una desena dels 30 municipis maresmencs i preveu la construcció d'un centre d'interpretació a Sant Susanna. A més, es dissenyarà una plataforma digital que permetrà de consultar i seguir qualsevol dels tres itineraris. La Generalitat ha concedit una subvenció de 336.537 euros, la meitat del pressupost que cofinancaran pels mateixos ajuntaments participants. ■

IV RECONeixEMENTS

ÀNIMA
CIUTAT DE MOLLERUSSA

en memòria d'Àngel Pujol i Gorné

ÀNIMA ABBA MELAKU
ÀNIMA D'HONOR ÀNGEL PUJOL

LLIURAMENT EN EL MARC DE LA
XII VETLLADA SOLIDÀRIA DEL CENTRE
D'INICIATIVES ÀNGEL OLARAN

15/11/19 RESTAURANT RESQUITX 21.00

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La concentració multitudinària a l'AP-7, a Salt; escopeters de la Guàrdia Civil a la Jonquera; la protesta davant del consolat francès a Barcelona; el col·lapse de camions a Irun, i el tall de la Gran Via a les Glòries ■ Q. PUIG / J. PANYELLA / EFE

El Tsunami es fa fort

■ El moviment aconseguix col·lapsar les dues vies de comunicació ràpida que uneixen l'Estat espanyol amb el francès ■ Els CDR reforcen l'acció de protesta tallant les entrades principals a Barcelona i mobilitzant-se arreu del país

J.P. / G.P. / J.R.
BARCELONA / GIRONA

El Tsunami Democràtic va *trair* ahir un dels lemes més corejats pel moviment independentista *Ni un pas enrere*, però ho va fer per reagrupar forces i tornar a la càrrega amb energies renovades. Després d'aguantar quasi 28 hores el tall del pas fronterer a la Jonquera, col·lapsant el trànsit per l'AP-7, el moviment independentista va recular uns quants quilòmetres a la mateixa via per tornar a ocupar l'asfalt: aquesta vegada a l'altura del municipi gironí de Salt, fent-s'hi forts i provocant un altre tall de dimensions importants,

que al vespre generava una retenció de 6 km.

A la vegada que la gent mobilitzada pel Tsunami feia aquest pas a les comarques gironines, amb uns moviments que semblaven els d'una partida d'un joc d'estratègia pensats per burlar les forces policials, també es mobilitzaven vehicles al País Basc, que a partir d'ahir a les sis de la tarda van col·lapsar l'autopista A-8 al pas fronterer d'Irun, on tan sols una hora més tard ja hi havia desenes de camions atrapats i una cua d'11 quilòmetres. En la protesta van participar uns 500 cotxes, que van protagonitzar una marxa lenta, en una acció que va

ser batejada com a operació Cargol. Un accident de trànsit i el volum alt de camions que sovint hi ha els dimarts en aquest pas fronterer va ajudar al generar el col·lapse.

La protesta del moviment sobiranista atuada des de les xarxes socials va tenir ahir una tercera pota a Barcelona, on a partir de quarts de vuit del vespre hi va haver talls als principals accessos viaris de la capital. En aquest cas, la protesta la van convocar els CDR, que aquests dies uneixen esforços i estratègia amb el Tsunami. Els manifestants es van concentrar a Maria Cristina, tallant la Diagonal; a Fabra i Puig, interrompent el

trànsit a la Meridiana, i a les Glòries, tallant la circulació d'entrada i sortida de la Gran Via nord. En aquesta artèria es manté, des de fa dies, l'acampada a la plaça Universitat, que continua interrompent el trànsit en aquest punt. I, també a Barcelona, els CDR ja havien efectuat a primera hora de la tarda una concentració davant del consolat francès, en senyal de rebuig pel desallotjament de la Jonquera.

Girona, el País Basc, Barcelona i, com una taca d'oli, altres municipis van anar sortint al carrer a la tarda per estendre les concentracions i causar més talls de trànsit, com ara els que es van fer a l'A-7,

l'A-27 i la T-11, a Tarragona, o a la ronda Ibèria de Sabadell. També es van fer talls al pas fronterer de Puigcerdà, a Folgueroles (C-25), a Vic (C-17), Calldenes (C-25), Sant Adrià de Besòs (C-31), Fornells de la Selva (A-2), Cabrera de Mar (C-32) o l'Ampolla (AP-7), i una manifestació a Lleida.

El segon dia de protesta dels tres que havia anunciat el Tsunami va començar amb un esmorzar calent a peu d'asfalt, sobre l'AP-7, al límit fronterer amb l'Estat francès, amb l'expectativa de saber si els manifestants podrien aguantar el tall o si serien desallotjats per la policia francesa. Finalment es va

imposar la força policial davant l'acció pacífica, i a les dotze del migdia la Gendarmeria ja havia aconseguit posar fi a la protesta. Les càrregues policials, amb ús de gasos lacrimògens inclosos, es van saldar amb disset detinguts a la banda francesa (tots van acabar quedant en llibertat).

En el dispositiu també van intervenir els Mossos i la Guàrdia Civil, que van actuar al costat de l'Estat espanyol. Aquest últim cos armat es va presentar al lloc de la protesta amb els escopeters, que no van disparar pilotes de goma, munió prohibida pel Parlament de Catalunya. D'altra banda, els efectius

a l'autopista

dels Mossos van actuar contra un home per haver-se llançat presumptament al coll d'un agent de la policia catalana en un voral de l'autopista.

Expulsats al migdia de l'AP-7, els manifestants es van concentrar a l'N-II, dins el municipi de la Jonquera, on la protesta no es va poder fer forta. En aquest punt hi va haver un incident de gravetat, quan un camioner va voler envestir els manifestants concentrats i va acabar sent detingut pels Mossos desplegats al lloc.

Quan semblava que la protesta del Tsunami perdria empenta després del desallotjament de l'autopista i l'N-II a la Jonquera, el moviment va convocar una altra concentració a les comarques gironines. Va ser una mobilització una altra vegada a l'AP-7,

Crida a omplir la caixa de resistència

El moviment Tsunami Democràtic creix i es consolida a mesura que van passant els dies i les iniciatives proposades van agafant volada. El moviment s'expressa de manera pública a partir dels diversos canals que ofereix la xarxa i des d'ahir també amb una pàgina web amb la qual es pretén recollir diners per finançar l'activitat i les accions reivindicatives. Per explicar la posada en funcionament d'aquesta pàgina web,

Tsunami Democràtic va fer públic un nou comunicat en el qual s'explica que fins ara s'han gastat 135.818 euros que s'han destinat al muntatge audiovisual, a la seguretat, material de propaganda, la posada a punt de la tecnologia, la caixa de resistència i l'assistència legal. En aquest últim capítol de despesa, es va concretar que donarà cobertura econòmica a tots els que tinguin problemes amb l'administració per sancions

que va provocar un nou col·lapse. A les 21 h hi havia uns tres quilòmetres de cua en cada sentit de la marxa (la retenció havia estat més gran, si bé es van fer desviaments per la sortida 8 en sentit nord i per la sortida 6 en sentit sud).

A quarts de vuit del vespre, sortir de Girona en direcció sud era endinsar-se en una ratera. El trànsit era desviat per l'N-II, on la circulació era molt difícil. Es trigava, per exemple, una hora per realitzar el trajecte fins a l'entrada a

l'ús del vehicle per les protestes d'aquests dies.

S'assegura que la pàgina web per a la recollida de fons econòmics és del tot segura i que les donacions es poden fer per diversos canals i sempre mantenint l'anonimat. El moviment sobiranista apel·la al seu lema fundacional, *La força de la gent*, i al fet que es tracta d'una xarxa horitzontal, per justificar la necessitat d'aquestes donacions que ara es demanen.

l'autopista per Vilobí d'Onyar. Per aquesta via s'avançava a pas de cargol i dificultaven els moviments els centenars de camions que hi havia atrapat. Els controls dels Mossos per filtrar la gent i impedir que els cotxes

anessin per l'AP-7 cap a Girona, per engrandir el tall, també contribuïen al col·lapse. Paral·lelament, en direcció a Barcelona per l'AP-7, la corrua de camions era una constant. De fet, al vespre es veien camions i més camions aturats a partir de l'àrea de Maçanet de la Selva.

Accions enllaçades

"Arribarem fins on faci falta!", "Un cop més, es demostra que els carrers seran sempre nostres!", "Fora les forces d'ocupació" o "Catalunya és antifeixista" van ser diverses de les proclames més corejades, ahir, per les més de 2.000 persones que van tallar l'AP-7, a Salt. Part dels participants es van concentrar inicialment a les cinc de la tarda a l'exterior de l'estació del TAV de Girona. La convocatòria va ser feta pel Tsunami Democràtic amb el propòsit de denunciar les càrregues que hi havia hagut al tall al Pertús. Els Mossos es van desplaçar a la terminal, on minuts abans que arribessin els primers manifestants van acordar

nar l'edifici i només deixaven accedir a l'interior per una porta d'emergències, on el personal de seguretat comprovava que les persones que passaven per allà eren viatgers.

L'objectiu, però, no era entrar a l'estació, sinó que a les 18.15 h el Tsunami va animar tothom a anar a tallar l'AP-7, a Salt. Al mig de la via s'hi va muntar un escenari, des d'on es van tocar en directe cançons tan populars com ara *Camins*, *L'estaca* o *Boig per tu*, mentre molts dels concentrats encenien la llum del mòbil. També es van fer fogueres i es van muntar enmig de la carretera barricades amb tanques metàl·liques, arbres i pneumàtics. A banda d'això, a tres quarts de vuit del vespre es va avisar que estava arribant la Brimo i es va proposar quedar-se allà, tot apel·lant a la resistència pacífica. De fet, molta gent va sopar al punt del tall i es va organitzar una cadena humana per portar menjar i beure als concentrats. A l'hora de tancar l'edifici, la intenció era passar-hi la nit. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un dels moments de tensió d'ahir a la Jonquera quan un camioner embogit va forçar el pas enmig de manifestants i policies ■ QUIM PUIG

Col·lapse a la Jonquera

METÒDIC· El desallotjament al matí de l'autopista només va ser el punt de partida d'un segon dia de talls a l'N-II i l'autopista a l'altura de la Jonquera **GUIÓ**· Tres talls successius en diferents punts del municipi anaven desplaçant manifestants i antidisturbis **PATRÓ**· Els concentrats defugien la confrontació directa i es replegaven per a una nova acció que ja s'iniciava

Esteve Carrera
LA JONQUERA

El desallotjament del punt fronterer de l'AP-7 havia començat a les vuit del matí, però el trànsit no es va obrir fins a les quatre de la tarda; "31 hores de tall a la Jonquera", reivindicava ahir el Tsunami Democràtic a les xarxes. Després d'una nit de concerts i acampada entorn de l'escenari instal·lat al mig de l'autopista, la pressió, des del nord, dels CRS francesos i, pel sud, dels Mossos d'Esquadra deixava poc recorregut als concentrats. Els primers a intervenir van ser els antiavalots francesos, que amb algunes càrregues i ruixades de gas pebre van anar fent recular els manifestants i apartant-los de la via. Els Mossos, per la seva banda, van deixar un marge d'una hora perquè es traguessin els vehicles abans de procedir al desallotjament. Atrapats dins la tenalla dels dos cossos policials i sense possibilitat de rebre més suport, els manifestants, seguint el patró de les convocatòries del Tsunami Democràtic, no van forçar la confrontació i van anar abandonant l'espai; també va quedar abandonat l'escenari i les

dues furgonetes de lloguer entravessades a l'autopista que havien servit per portar material. Disset persones van quedar detingudes pels CRS, que van ser alliberades a la tarda (dos van sortir amb una multa i als altres se'ls ha obert un procediment per la via penal).

L'autopista quedava lliure d'ocupants, però qui pensava que la convocatòria del Tsunami Democràtic s'acabava aquí s'equivocava; el se-

Quan es consumava el desallotjament del punt fronterer, començaven els nous talls a la Jonquera

gon dia de mobilitzacions a la Jonquera només començava. Durant la nit i de bon matí havia anat arribant més gent responent a la petició de suport que corria a les xarxes; gent que no va poder en alguns casos arribar a l'escenari del punt fronterer, però que estava a punt per actuar a la Jonquera. I quan tot just es consumava el desallotjament del tall iniciat el dia abans, ja es convocava una altra mobilització uns sis quilòmetres més avall, al nu-

cli de la Jonquera. A les onze del matí, l'N-II i l'AP-7 tornaven a quedar tallades. En aquesta primera acció només eren alguns centenars de manifestants. Suficients per desmuntar peces metàl·liques dels vorals de l'autopista, entravessar mobiliari urbà a la via i crear un punt de fixació. Mossos o Guàrdia Civil —que ahir actuaven concertadament arreu del municipi— arribaven i prenién posició; quan quedava clar que estaven preparats per carregar, els manifestants aplicaven la tàctica del replegament i s'apartaven. I quan la policia donava per alliberar la via i treia els elements que entorpien el pas dels cotxes, s'adonaven que uns centenars de metres més amunt o avall, ja hi havia una concentració i un altre tall de la carretera. Aquest guió es va repetir tres vegades ahir a la Jonquera. Va ser un dia de corredisses de les forces de l'ordre al llarg de l'N-II a l'altura de la Jonquera. Però al migdia ja no eren centenars, sinó alguns milers de persones que hi participaven. I sense donar possibilitats als agents de disfrutar d'un enfrontament directe.

L'únic incident realment greu —que per miracle no va causar danys

Dia de corredisses
Quan els agents de policia donaven per alliberada la via i treien els elements de mobiliari que entorpien el pas dels cotxes, s'adonaven que uns centenars de metres més amunt o avall ja hi havia una altra concentració i un altre tall de la carretera.

personals— va ser quan un camioner embogit va forçar el pas enmig de manifestants i policies, i va estar a punt d'endur-se fins i tot un parell de periodistes, abans que finalment el conductor quedés detingut.

Però la tònica general dels cara a cara que s'anaven produint era més la d'una tàctica de *guerrilla* de desgast, amb unes armes que segurament devia descol·locar i frustrar més d'un agent: un cançoner que reunia des de *L'estaca*, la *Bella Ciao*, el *Passi-ho bé*, i fins a rodones de sardanes improvisades al davant dels uniformats amb porres. Tot plegat amb música de gralla, alguna guitarra, un acordió, i la remor de fons dels helicòpters. No hi faltaven, és clar, les consignes que justificaven tot plegat: crits d'"Independència", "Llibertat" i "Som gent de pau". El segon, dels tres dies de mobilització anunciats pel Tsunami Democràtic, ahir va col·lapsar la Jonquera. I quan cap a les quatre de la tarda els uniformats de la Guàrdia Civil van fer pressió per desallotjar l'última rotonda ocupada de la Jonquera, els manifestants es van anar apartant, donant la feina per feta i apel·lant a reunir-se a Girona on ja s'iniciava un altre tall a l'autopista. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“La situació no ajuda” avisa el president de Seat

■ De Meo alerta que les protestes perjudiquen les inversions i manté que els emprenedors volen estabilitat ■ Foment i hotels volen una solució “negociada”

Redacció / M. Rourera
MADRID / BARCELONA

El president executiu de Seat, Luca de Meo, va assegurar ahir que la situació política i social actual “no ajuda” a fer que els inversors apostin per Catalunya. En una conferència al Fòrum Nova Economia a Madrid, De Meo va assegurar que el moment actual amb protestes de diferent tipologia “no ajuda a la imatge” de Catalunya i, tot i admetre que en desconeix la xifra, va assenyalar que tot plegat té un impacte econòmic important. “Els emprenedors i inversors necessiten claredat, visió a llarg termini i estabilitat, i la situació ara és una mica diferent”, va dir. Tot i això, hi va afegir que a Seat no li ha anat malament en els últims anys i ha aconseguit “quatre anys rècord”, tendència que confia que no canviï.

També la patronal Foment del Treball i els hotelers de Barcelona van expressar ahir la seva preocupació. El president de Foment, Josep Sánchez Llibre, i el del Gremi d'Hotels, Jordi Mestre, es van reunir ahir i van expressar la seva preocupació per la situació que viu Catalunya i la “cronificació de protestes diàries als seus carrers”, i van dir que consideren que la sortida al con-

Tràilers aparcats a la Jonquera van començar ahir a circular ■ DAVID BORRAT/ EFE

La frase

“Els emprenedors i els inversors necessiten estabilitat i ara la situació és diferent”

Luca de Meo
PRESIDENT EXECUTIU DE SEAT

flicte català implica la “negociació”. En un comunicat, Foment del Treball va explicar que la reunió de les dues entitats va servir per tractar temes que tenen a veure amb el desenvolupament de l'activitat econòmica, social i turística de la ciutat. ■

Mercabarna ven “amb normalitat”

El mercat del peix de Mercabarna, que s'abasteix principalment amb matèria primera d'Europa, va funcionar ahir pràcticament amb normalitat tot i el tall a la Jonquera, segons fonts del mercat central de Barcelona. A les sis del matí d'ahir, segons Mercabarna, els comerciants que van anar a buscar la mercaderia hi van trobar pràcticament de tot. Mercabarna sí que van confirmar que entre un 15% i un 20% dels tràilers que havien d'arribar d'Europa no ho havien pogut fer, però van atribuir aquest fet més al “mal temps que està fent al

centre d'Europa” que al tall de la frontera. La patronal Foment del Treball, per contra, manté que aquesta mobilització està provocant pèrdues milionàries a Catalunya, l'Estat espanyol i la resta d'Europa. “El peix que duen els camions que, pel que sigui, no han pogut arribar a Mercabarna, s'ha demanat a altres punts de l'Estat. Estem parlant de molts diners i quan s'ha detectat el problema s'ha buscat ràpidament una solució”, va dir Mercabarna, que, pel que fa a fruita i hortalisses compra, sobretot, a la resta de l'Estat.

Els mossos desplegats a la Jonquera van anotar matrícules per poder sancionar els cotxes de la protesta ■ EFE

Interior multarà els cotxes parats a la frontera

■ França fa pagar més de 200 euros pels vehicles retirats per la grua

J.P.
BARCELONA

L'acció de protesta dels activistes que van bloquejar la frontera no els sortirà gratis. El conseller d'Interior, Miquel Buch, va explicar ahir que els propietaris dels vehicles que van aturar-se al mig de l'autopista van cometre una infracció i, en conseqüència, seran multats.

Dilluns, agents uniformats dels Mossos d'Esquadra ja van recórrer les files de cotxes estacionats al mig de la via ràpida prenent nota de les matrícules, circumstància que no va passar desaperebuda als concentrats, que ja temien la imposició de les sancions.

Els manifestants que ja s'han hagut de gratar la butxaca són els que van deixar el cotxe al costat de la frontera francesa i van

veure com la grua se'ls emportava el vehicle. Els afectats van haver de pagar poc més de 260 euros, entre la multa en si per estacionament indegut i el cost del servei de grua. Les autoritats del costat francès van actuar amb molta diligència i ja dilluns van començar a retirar cotxes amb les grues fins que la falta de llum solar va dificultar la tasca dels operaris.

El fet que el tap de vehicles estigués damunt del gran viaducte que hi ha just abans de la frontera va dificultar també l'operació de retirada dels cotxes. Els vehicles van ser traslladats al dipòsit de la grua de la ciutat de Perpinyà. Abans d'anar a retirar el cotxe, però, els seus propietaris havien de passar per les dependències dels gendarmes al municipi de Pollestres. ■

bassols L'energia més propera

Puja
a la mobilitat
sostenible!

I ara, si et dones d'alta abans
del 15 de desembre,
pots guanyar un **patinet elèctric**

Entra a:
www.bassolsenergia.com

PARTICULARS · EMPRESES · SOLUCIONS A MIDA · MOBILITAT SOSTENIBLE · AUTOCONSUM